

Warszawa, dnia 27 sierpnia 2013 r.

Poz. 984

USTAWA

z dnia 26 lipca 2013 r.

o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3:
  - a) pkt 6a otrzymuje brzmienie:

„6a) sprzedaż – bezpośrednią sprzedaż paliw lub energii przez podmiot zajmujący się ich wytwarzaniem lub odsprzedaż tych paliw lub energii przez podmiot zajmujący się ich obrotem; sprzedaż ta nie obejmuje derywatu elektroenergetycznego i derywatu gazowego;”
  - b) po pkt 10b dodaje się pkt 10c w brzmieniu:

„10c) pojemności magazynowe gazociągów – pojemności umożliwiające magazynowanie gazu ziemnego pod ciśnieniem w sieciach przesyłowych lub w sieciach dystrybucyjnych z wyłączeniem instalacji służących wyłącznie do realizacji zadań operatora systemu przesyłowego;”
  - c) pkt 13b otrzymuje brzmienie:

„13b) odbiorca paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym – odbiorcę końcowego dokonującego zakupu paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła wyłącznie w celu ich zużycia w gospodarstwie domowym;”
  - d) po pkt 13b dodaje się pkt 13c i 13d w brzmieniu:

„13c) odbiorca wrażliwy energii elektrycznej – osobę, której przyznano dodatek mieszkaniowy w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 966),

---

¹⁾ Przepisy niniejszej ustawy wdrażają:

- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/30/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniającą dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do specyfikacji benzyny i olejów napędowych oraz wprowadzającą mechanizm monitorowania i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 1999/32/WE odnoszącą się do specyfikacji paliw wykorzystywanych przez statki żeglugi śródlądowej oraz uchylającą dyrektywę 93/12/EWG (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 88),
- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009 r., str. 16),
- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającą dyrektywę 2003/54/WE (Dz. U. UE. L. z 2009 r. Nr 211, poz. 55),
- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającą dyrektywę 2003/55/WE (Dz. U. UE. L. z 2009 r. Nr 211, str. 94).

²⁾ Niniejszą ustawą dokonuje się zmiany ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym, ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych, ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym.

- która jest stroną umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży energii elektrycznej zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym i zamieszkuje w miejscu dostarczania energii elektrycznej;
- 13d) odbiorca wrażliwy paliw gazowych – osobę, której przyznano ryczałt na zakup opału w rozumieniu art. 6 ust. 7 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych, która jest stroną umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży paliw gazowych zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym i zamieszkuje w miejscu dostarczania paliw gazowych;”;
- e) pkt 20 otrzymuje brzmienie:
- „20) odnawialne źródło energii – źródło wykorzystujące w procesie przetwarzania energię wiatru, promieniowania słonecznego, aerotermalną, geotermalną, hydrotermalną, fal, prądów i pływów morskich, spadku rzek oraz energię pozyskiwaną z biomasy, biogazu pochodzącego ze składowisk odpadów, a także biogazu powstałego w procesach odprowadzania lub oczyszczania ścieków albo rozkładu składowanych szczątków roślinnych i zwierzęcych;”;
- f) po pkt 20a dodaje się pkt 20b–20g w brzmieniu:
- „20b) mikroinstalacja – odnawialne źródło energii, o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 40 kW, przyłączone do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV lub o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 120 kW;
- 20c) mała instalacja – odnawialne źródło energii, o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 40 kW i nie większej niż 200 kW, przyłączone do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV lub o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej większej niż 120 kW i nie większej niż 600 kW;
- 20d) transfer statystyczny – przekazanie w danym roku określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii między Rzeczpospolitą Polską a innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej, Konfederacją Szwajcarską lub państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 20e) odbiorca przemysłowy – odbiorcę końcowego, którego główną działalnością gospodarczą jest działalność w zakresie:
- a) wydobywania węgla kamiennego lub rud metali nieżelaznych,
  - b) produkcji wyrobów z drewna oraz korka z wyłączeniem produkcji mebli,
  - c) produkcji papieru i wyrobów z papieru,
  - d) produkcji chemikaliów i wyrobów chemicznych,
  - e) produkcji wyrobów z gumy i tworzyw sztucznych,
  - f) produkcji szkła i wyrobów ze szkła,
  - g) produkcji ceramicznych materiałów budowlanych,
  - h) produkcji metali,
  - i) produkcji elektrod węglowych i grafitowych, styków i pozostałych elektrycznych wyrobów węglowych i grafitowych,
  - j) produkcji żywności;
- 20f) końcowe zużycie energii brutto – nośniki energii dostarczone do celów energetycznych przemysłowi, sektorowi transportowemu, gospodarstwu domowemu, sektorowi usługowemu, w tym świadczącemu usługi publiczne, rolnictwu, leśnictwu i rybołówstwu, łącznie ze zużyciem energii elektrycznej i ciepła przez przemysł energetyczny na wytwarzanie energii elektrycznej i ciepła oraz łącznie ze stratami energii elektrycznej i ciepła powstającymi podczas ich przesyłania lub dystrybucji;
- 20g) biopłyny – biopaliwa ciekłe lub inne paliwa odnawialne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199, z późn. zm.³⁾), wytworzone wyłącznie z biomasy, wykorzystywane w celach energetycznych innych niż w transporcie, w tym do wy-

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 35, poz. 217 i Nr 99, poz. 666, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 229, poz. 1496 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 153, poz. 902, Nr 205, poz. 1208 i Nr 234, poz. 1392.

tworzenia energii elektrycznej lub ciepła w instalacjach spełniających wymagania w zakresie emisji gazów do atmosfery, określone w ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. Nr 130, poz. 1070, z późn. zm.⁴⁾);”;

g) pkt 23 otrzymuje brzmienie:

„23) system gazowy albo elektroenergetyczny – sieci gazowe, instalacje magazynowe lub instalacje skroplonego gazu ziemnego albo sieci elektroenergetyczne oraz przyłączone do nich urządzenia i instalacje, współpracujące z tymi sieciami lub instalacjami;”;

h) w pkt 44 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 45–49 w brzmieniu:

„45) wytwarzanie – produkcję paliw lub energii w procesie energetycznym;

46) przedsiębiorstwo powiązane – jednostkę powiązaną z jednostką w rozumieniu art. 3 pkt 43 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330 i 613);

47) derywat elektroenergetyczny – instrument finansowy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. d–f ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2010 r. Nr 211, poz. 1384, z późn. zm.⁵⁾), który odnosi się do energii elektrycznej;

48) derywat gazowy – instrument finansowy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. d–f ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, który odnosi się do paliw gazowych;

49) system gazowy wzajemnie połączony – wzajemnie połączone sieci gazowe, instalacje magazynowe lub instalacje skroplonego gazu ziemnego oraz przyłączone do nich urządzenia i instalacje współpracujące z tymi sieciami lub instalacjami.”;

2) po art. 4e dodaje się art. 4e¹ w brzmieniu:

„Art. 4e¹. Usługi przesyłania, dystrybucji, magazynowania paliw gazowych, skraplania gazu ziemnego lub re-gazyfikacji skroplonego gazu ziemnego mogą być świadczone wyłącznie odpowiednio przez operatora systemu przesyłowego, operatora systemu dystrybucyjnego, operatora systemu magazynowania paliw gazowych, operatora systemu skraplania gazu ziemnego lub operatora systemu połączonego.”;

3) w art. 4i:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na uzasadniony wniosek przedsiębiorstwa energetycznego może, w drodze decyzji, zwolnić, na czas określony, przedsiębiorstwo to z obowiązków świadczenia usług, o których mowa w art. 4 ust. 2, art. 4c, art. 4d ust. 1 i art. 4e ust. 1, przedkładania taryf do zatwierdzenia, o którym mowa w art. 47 ust. 1, spełniania kryteriów niezależności, o których mowa w art. 9d ust. 1a i wydać zgodę na powierzenie przez to przedsiębiorstwo pełnienia obowiązków operatora systemu przesyłowego na podstawie art. 9h ust. 3 pkt 2, gdy świadczenie tych usług będzie się odbywać z wykorzystaniem gazociągu międzysystemowego, instalacji magazynowej lub instalacji skroplonego gazu ziemnego, których budowa nie została ukończona do dnia 4 sierpnia 2003 r. lub została rozpoczęta po tym dniu, zwanych dalej „nową infrastrukturą”.”;

b) w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, nie spowoduje pogorszenia warunków konkurencji i efektywności funkcjonowania rynku paliw gazowych w Unii Europejskiej lub systemu gazowego, w którym nowa infrastruktura została lub zostanie zbudowana.”;

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki określa, na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego ubiegającego się o zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, lub z urzędu, zasady udostępnienia zdolności przesyłowej nowej infrastruktury lub infrastruktury, o której mowa w ust. 3, uwzględniające sposób:

1) zarządzania i alokacji zdolności przesyłowej tej infrastruktury, w tym podawania do publicznej wiadomości informacji o dostępnej zdolności przesyłowej dla zainteresowanych podmiotów;

2) sprzedaży niewykorzystanej zdolności przesyłowej tej infrastruktury;

3) umożliwienia obrotu zarezerwowanymi zdolnościami przesyłowymi.

3b. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, bierze pod uwagę wyniki udostępnienia zdolności przesyłowej nowej infrastruktury lub infrastruktury, o której mowa w ust. 3, przeprowadzonego zgodnie z zasadami, o których mowa w ust. 3a.”;

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 249, poz. 1657, z 2011 r. Nr 122, poz. 695, z 2012 r. poz. 460 i 951 oraz z 2013 r. poz. 139.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 131, poz. 763 i Nr 234, poz. 1391, z 2012 r. poz. 836 i 1385 oraz z 2013 r. poz. 433.

d) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, rozpatrując wniosek, o którym mowa w ust. 1, bierze pod uwagę niedyskryminacyjny dostęp do nowej infrastruktury lub infrastruktury, o której mowa w ust. 3, okres, na jaki zawarto umowy o wykorzystanie tej infrastruktury, zwiększenie zdolności przesyłowej, okres planowanej eksploatacji infrastruktury oraz uwarunkowania krajowe w tym zakresie.

5. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy nowej infrastruktury lub infrastruktury, o której mowa w ust. 3, która znajduje się na terytorium więcej niż jednego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zajmuje stanowisko do tego wniosku, po uzgodnieniu z właściwymi organami zainteresowanych państw członkowskich Unii Europejskiej, biorąc pod uwagę opinię przedłożoną przez Agencję do spraw Współpracy Organów Regulacji Energetyki, zwaną dalej „Agencją”.

e) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. W przypadku nieuzgodnienia stanowiska, o którym mowa w ust. 5, w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania wniosku przez właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich Unii Europejskiej lub w przypadku uzgodnienia z tymi organami przekazania wniosku do Agencji w celu jego rozpatrzenia, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazuje ten wniosek Agencji.

5b. Termin, o którym mowa w ust. 5a, może ulec przedłużeniu o 3 miesiące na wspólny wniosek właściwych organów zainteresowanych państw członkowskich Unii Europejskiej, za zgodą Agencji.”

f) ust. 6–9 otrzymują brzmienie:

„6. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazuje Komisji Europejskiej wniosek, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie po jego otrzymaniu. Po rozpatrzeniu tego wniosku Prezes Urzędu Regulacji Energetyki powiadamia Komisję Europejską o zajętych stanowisku; do powiadomienia dołącza informacje dotyczące:

- 1) powodów zwolnienia z obowiązków wymienionych w ust. 1 wraz z uzasadnieniem, łącznie z danymi finansowymi uzasadniającymi to zwolnienie albo powodów odmowy udzielenia zwolnienia;
- 2) analizy wpływu zwolnienia z obowiązków wymienionych w ust. 1 na konkurencyjność i sprawne funkcjonowanie rynku paliw gazowych;
- 3) okresu, na jaki udzielono zwolnienia z obowiązków wymienionych w ust. 1;
- 4) wielkości udziału zdolności infrastruktury objętej zwolnieniem z obowiązków wymienionych w ust. 1, w odniesieniu do całkowitej zdolności tej infrastruktury;
- 5) przebiegu i wyników uzgodnień z właściwymi organami zainteresowanych państw członkowskich Unii Europejskiej;
- 6) wpływu nowej infrastruktury lub zmian w infrastrukturze, o której mowa w ust. 3, na dywersyfikację dostaw gazu.

7. W przypadku zgłoszenia przez Komisję Europejską poprawek do stanowiska, o którym mowa w ust. 6, lub wniosku o jego zmianę, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zajmuje stanowisko do poprawek lub wniosku Komisji Europejskiej, w terminie 28 dni od dnia otrzymania poprawek lub wniosku i uzgadnia stanowisko z Komisją Europejską.

8. Uzgodnione z Komisją Europejską stanowisko do wniosku przedsiębiorstwa energetycznego lub decyzja Agencji w przedmiocie rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 5a, stanowią podstawę do wydania przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki decyzji, o której mowa w ust. 1.

9. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, odrębnie dla każdej nowej infrastruktury lub infrastruktury, o której mowa w ust. 3; w decyzji określa się wielkość udziału zdolności przesyłowej infrastruktury objętej zwolnieniem z obowiązków wymienionych w ust. 1 w odniesieniu do całkowitej zdolności przesyłowej tej infrastruktury, zakres zwolnienia, warunki, których spełnienie jest niezbędne do uzyskania zwolnienia oraz okres, na jaki udzielono zwolnienia.”

4) w art. 4j:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Odbiorca końcowy może wypowiedzieć umowę zawartą na czas nieoznaczony, na podstawie której przedsiębiorstwo energetyczne dostarcza temu odbiorcy paliwa gazowe lub energię, bez ponoszenia kosztów, składając do przedsiębiorstwa energetycznego pisemne oświadczenie. Odbiorca, który wypowiedział umowę, jest obowiązany pokryć należności za pobrane paliwo gazowe lub energię oraz świadczone usługi przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii.”

- b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Odbiorca końcowy może wypowiedzieć umowę zawartą na czas oznaczony, na podstawie której przedsiębiorstwo energetyczne dostarcza temu odbiorcy paliwa gazowe lub energię, bez ponoszenia kosztów i odszkodowań innych niż wynikające z treści umowy, składając do przedsiębiorstwa energetycznego pisemne oświadczenie.”,

- c) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Operator systemu przesyłowego oraz operator systemu dystrybucyjnego są obowiązani umożliwić odbiorcy paliw gazowych lub energii elektrycznej zmianę sprzedawcy, nie później niż w terminie 21 dni od dnia poinformowania właściwego operatora o zawarciu umowy sprzedaży lub umowy kompleksowej z nowym sprzedawcą.

7. Dotychczasowy sprzedawca jest obowiązany dokonać rozliczeń z odbiorcą, który skorzystał z prawa do zmiany sprzedawcy, nie później niż w okresie 42 dni od dnia dokonania tej zmiany. Operator systemu przesyłowego lub operator systemu dystrybucyjnego są obowiązani przekazać dotychczasowemu i nowemu sprzedawcy dane dotyczące ilości zużytych przez odbiorcę paliw gazowych lub energii elektrycznej, w terminie umożliwiającym dotychczasowemu sprzedawcy dokonanie rozliczeń z odbiorcą.”;

- 5) w art. 5:

- a) po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu:

„4b. Umowa sprzedaży oraz umowa kompleksowa, których stroną jest odbiorca paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, powinny określać strony umowy i zawierać także informacje o:

- 1) prawach tego odbiorcy, w tym sposobie wnoszenia skarg i rozstrzygnięcia sporów;
- 2) możliwości uzyskania pomocy w przypadku wystąpienia awarii urządzeń, instalacji lub sieci gazowej, lub elektroenergetycznej;
- 3) miejscu i sposobie zapoznania się, z mającymi zastosowanie, obowiązującymi taryfami, w tym opłatami za utrzymanie systemu gazowego albo elektroenergetycznego.”,

- b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Sprzedawca paliw gazowych lub energii powinien powiadomić odbiorców, w sposób przejrzysty i zrozumiały, o podwyżce cen lub stawek opłat za dostarczane paliwa gazowe lub energię określonych w zatwierdzonych taryfach, w ciągu jednego okresu rozliczeniowego od dnia tej podwyżki.”,

- c) po ust. 6c dodaje się ust. 6d–6f w brzmieniu:

„6d. Sprzedawca paliw gazowych lub energii elektrycznej informuje odbiorcę tych paliw lub energii w gospodarstwie domowym o jego prawach, w tym sposobie wnoszenia skarg i rozstrzygnięcia sporów.

6e. Sprzedawca paliw gazowych lub energii elektrycznej dostarcza odbiorcy tych paliw lub energii w gospodarstwie domowym kopię zbioru praw konsumenta energii oraz zapewnia jego publiczny dostęp. Przez zbiór praw konsumenta energii rozumie się dokument sporządzany przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki we współpracy z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie wytycznych Komisji Europejskiej w konsultacji z krajowymi organami regulacyjnymi, organizacjami konsumentów, partnerami społecznymi, przedsiębiorstwami energetycznymi oraz innymi zainteresowanymi stronami, zawierający praktyczne informacje o prawach konsumentów energii elektrycznej i paliw gazowych.

6f. Kopię zbioru praw konsumenta energii, o którym mowa w ust. 6e, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki.”,

- d) dodaje się ust. 8–13 w brzmieniu:

„8. Sprzedawca energii elektrycznej jest obowiązany przechowywać dane o umowach zawartych z operatorem systemu przesyłowego oraz dane o derywatach elektroenergetycznych i umowach sprzedaży energii elektrycznej zawartych z przedsiębiorstwami energetycznymi wykonującymi działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, przez okres co najmniej 5 lat, od dnia zawarcia tych umów.

9. Sprzedawca paliw gazowych jest obowiązany przechowywać dane o umowach zawartych z operatorem systemu przesyłowego, operatorem systemu dystrybucyjnego, operatorem systemu magazynowania paliw gazowych lub operatorem systemu skraplania gazu ziemnego oraz dane o derywatach gazowych i umowach sprzedaży paliw gazowych zawartych z przedsiębiorstwami energetycznymi wykonującymi działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi, przez okres co najmniej 5 lat, od dnia zawarcia tych umów.

10. Dane, o których mowa w ust. 8 i 9, zawierają w szczególności informacje dotyczące:

- 1) podmiotu, z którym zawarto umowę;
- 2) okresu, na jaki umowa została zawarta;
- 3) ilości sprzedanych paliw gazowych lub energii elektrycznej;
- 4) zasad rozliczeń;
- 5) terminu realizacji umowy;
- 6) nierozliczonych umów, derywatów elektroenergetycznych i derywatów gazowych.

11. Sprzedawca paliw gazowych lub energii elektrycznej przekazuje niezwłocznie dane, o których mowa w ust. 8 i 9, Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, na ich wniosek, w związku z zadaniami wykonywanymi przez te organy.

12. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek zainteresowanego podmiotu, może udostępnić informacje, o których mowa w ust. 8 i 9, z wyjątkiem danych stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503, z późn. zm.⁶⁾).

13. Przepisu ust. 12 nie stosuje się do informacji o instrumentach finansowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.”;

6) po art. 5b dodaje się art. 5c–5g w brzmieniu:

„Art. 5c. 1. Odbiorcy wrażliwemu energii elektrycznej przysługuje zryczałtowany dodatek energetyczny.

2. Dodatek energetyczny wynosi rocznie nie więcej niż 30% iloczynu limitu zużycia energii elektrycznej oraz średniej ceny energii elektrycznej dla odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, ogłaszanej na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. d.

3. Wysokość limitu, o którym mowa w ust. 2, wynosi:

- 1) 900 kWh w roku kalendarzowym – dla gospodarstwa domowego prowadzonego przez osobę samotną;
- 2) 1250 kWh w roku kalendarzowym – dla gospodarstwa domowego składającego się z 2 do 4 osób;
- 3) 1500 kWh w roku kalendarzowym – dla gospodarstwa domowego składającego się z co najmniej 5 osób.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki ogłasza, w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku, w drodze ogłoszenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wysokość dodatku energetycznego na kolejne 12 miesięcy, biorąc pod uwagę środki przewidziane na ten cel w ustawie budżetowej.

Art. 5d. Dodatek energetyczny przyznaje wójt, burmistrz lub prezydent miasta, w drodze decyzji, na wniosek odbiorcy wrażliwego energii elektrycznej. Do wniosku dołącza się kopię umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży energii elektrycznej.

Art. 5e. 1. Dodatek energetyczny wypłaca się odbiorcy wrażliwemu energii elektrycznej do dnia 10 każdego miesiąca z góry, z wyjątkiem miesiąca stycznia, w którym dodatek energetyczny wypłaca się do dnia 30 stycznia danego roku.

2. Dodatek energetyczny wynosi miesięcznie 1/12 kwoty rocznej dodatku energetycznego ogłaszanej przez ministra właściwego do spraw gospodarki, na podstawie art. 5c ust. 4.

Art. 5f. 1. Wypłata dodatku energetycznego jest zadaniem z zakresu administracji rządowej. Dodatek energetyczny wypłacają gminy.

2. Gminy otrzymują dotacje celowe z budżetu państwa na finansowanie wypłat dodatku energetycznego, w granicach kwot określonych na ten cel w ustawie budżetowej.

3. Przy ustalaniu wysokości dotacji celowej na realizację wypłat dodatku energetycznego, uwzględnia się koszty wypłacania odbiorcom wrażliwym energii elektrycznej dodatku energetycznego, w wysokości 2% łącznej kwoty dotacji wypłaconych w gminie.

Art. 5g. 1. Wojewodowie przekazują dotacje gminom w granicach kwot określonych na ten cel w budżecie państwa.

2. Gmina składa wojewodzie wnioszek o przyznanie dotacji co kwartał, w terminie do 15 dnia miesiąca poprzedzającego dany kwartał.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1693 i Nr 172, poz. 1804, z 2005 r. Nr 10, poz. 68, z 2007 r. Nr 171, poz. 1206 oraz z 2009 r. Nr 201, poz. 1540.

3. Wojewoda przedstawia ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych wnioski o zwiększenie budżetu, w terminie do 25 dnia miesiąca poprzedzającego dany kwartał; wniosek na pierwszy kwartał wojewoda przedstawia w terminie do dnia 10 stycznia danego roku.

4. Dotacje na dany kwartał są przekazywane gminom przez wojewodę, na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 2, w miesięcznych ratach. Nadpłata dotacji za kwartał może być zaliczana na poczet dotacji należnej w kwartale następnym, z wyjątkiem nadpłaty za dany rok, która podlega przekazaniu na rachunek właściwego urzędu wojewódzkiego, w terminie do dnia 20 stycznia następnego roku.

5. Jeżeli w wyniku połączenia lub podziału gmin nastąpiły zmiany w podstawie obliczania kwoty dotacji, wojewoda uwzględnia te zmiany od pierwszego dnia następnego miesiąca po ich wejściu w życie.

6. Gmina przedstawia wojewodzie, w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po kwartale, rozliczenie dotacji sporządzone narastająco za okres od dnia 1 stycznia do dnia kończącego dany kwartał, z tym że zapotrzebowanie na dotację ustala się jako sumę tego zapotrzebowania obliczonego odrębnie dla każdego kwartału.

7. Wojewodowie przedstawiają ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych zbiorcze rozliczenie dotacji do końca miesiąca następującego po każdym kwartale.”;

7) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii przeprowadza kontrolę legalności pobierania paliw lub energii, kontrolę układów pomiarowo-rozliczeniowych, dotrzymania zawartych umów oraz prawidłowości rozliczeń, zwaną dalej „kontrolą”.

2. Kontrolę przeprowadzają osoby upoważnione przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, zwane dalej „kontrolującymi”. Kontrolujący doręcza kontrolowanemu lub osobie przez niego upoważnionej upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz okazuje legitymację służbową.

3. W razie nieobecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz legitymacja służbowa mogą być okazane innemu pracownikowi kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.⁷⁾) lub przywołanemu świadkowi. W takim przypadku upoważnienie doręcza się niezwłocznie kontrolowanemu, nie później jednak niż trzeciego dnia od dnia wszczęcia kontroli.

4. Kontrolujący mają prawo:

- 1) wstępu na teren nieruchomości lub do pomieszczeń, gdzie jest przeprowadzana kontrola, o ile przepisy innych ustaw nie stanowią inaczej;
- 2) przeprowadzać, w ramach kontroli, niezbędne przeglądy urządzeń będących własnością przedsiębiorstwa energetycznego, wykonywać prace związane z ich eksploatacją lub naprawą oraz przeprowadzać ich badania i pomiary;
- 3) zbierać i zabezpieczać dowody dotyczące nielegalnego pobierania paliw lub energii, a także naruszania przez odbiorcę warunków używania układu pomiarowo-rozliczeniowego oraz warunków umowy zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym.

5. Przebieg przeprowadzonej kontroli kontrolujący przedstawia w protokole kontroli.

6. Protokół kontroli zawiera w szczególności:

- 1) wskazanie nazwy albo imienia i nazwiska oraz adresu kontrolowanego;
- 2) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli;
- 3) imię, nazwisko i stanowisko służbowe kontrolującego;

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783, z 2005 r. Nr 48, poz. 462, Nr 157, poz. 1316 i Nr 172, poz. 1438, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 164, poz. 1166, z 2007 r. Nr 80, poz. 538, Nr 82, poz. 557 i Nr 181, poz. 1287, z 2008 r. Nr 116, poz. 731, Nr 163, poz. 1012, Nr 220, poz. 1425 i 1431 i Nr 228, poz. 1506, z 2009 r. Nr 42, poz. 341, Nr 79, poz. 662 i Nr 131, poz. 1075, z 2010 r. Nr 40, poz. 222 i Nr 155, poz. 1037 oraz z 2011 r. Nr 80, poz. 432, Nr 85, poz. 458 i Nr 230, poz. 1370.

- 4) określenie przedmiotu i zakresu kontroli;
- 5) opis stanu faktycznego ustalonego w trakcie kontroli;
- 6) opis załączników;
- 7) informację o pouczeniu kontrolowanego o prawie zgłaszania zastrzeżeń do protokołu oraz o prawie odmowy podpisania protokołu.

7. Materiał dowodowy zgromadzony w toku kontroli stanowi załącznik do protokołu kontroli.

8. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób przeprowadzania kontroli, wzory protokołów kontroli i upoważnień do kontroli oraz wzór legitymacji, mając na uwadze sprawne przeprowadzanie kontroli.

9. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 8, powinno określać w szczególności:

- 1) przedmiot kontroli;
- 2) szczegółowe uprawnienia kontrolujących;
- 3) tryb przeprowadzania kontroli.”;

8) po art. 6a dodaje się art. 6b–6f w brzmieniu:

„Art. 6b. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii może wstrzymać, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli:

- 1) w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że nastąpiło nielegalne pobieranie paliw lub energii;
- 2) odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, na żądanie sprzedawcy paliw gazowych lub energii wstrzymuje, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne, któremu odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, powiadamia na piśmie odbiorcę paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym o zamiarze wstrzymania dostarczania paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, jeżeli odbiorca ten nie ureguluje zaległych i bieżących należności w okresie 14 dni od dnia otrzymania tego powiadomienia.

4. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, wstrzymuje dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że instalacja znajdująca się u odbiorcy stwarza bezpośrednie zagrożenie życia, zdrowia lub środowiska.

5. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane niezwłocznie wznowić dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła wstrzymanego z powodów, o których mowa w ust. 1, 2 i 4, jeżeli ustaną przyczyny uzasadniające wstrzymanie ich dostarczania.

6. Przepisów ust. 1 pkt 2 i ust. 2 nie stosuje się do obiektów służących obronności państwa.

Art. 6c. 1. W przypadku, gdy odbiorca paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym złoży do przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 6b ust. 3, reklamację dotyczącą dostarczania paliw gazowych lub energii, nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania powiadomienia, o którym mowa w art. 6b ust. 3, dostarczania paliw gazowych lub energii nie wstrzymuje się do czasu rozpatrzenia reklamacji.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane rozpatrzyć reklamację, w terminie 14 dni od dnia jej złożenia. Jeżeli reklamacja nie została rozpatrzona w tym terminie, uważa się, że została uwzględniona.

3. Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne, nie uwzględniło reklamacji, a odbiorca paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym, w terminie 14 dni od dnia otrzymania powiadomienia o nieuwzględnieniu reklamacji, wystąpił do stałego polubownego sądu konsumenckiego, o którym mowa w art. 37 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219, z późn. zm.⁸⁾), zwanego dalej „sądem polubownym”, z wnioskiem o rozpatrzenie sporu w tym zakresie, dostarczania paliw gazowych lub energii nie wstrzymuje się do czasu wydania wyroku przez ten sąd.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 63, poz. 322, Nr 106, poz. 622 i Nr 153, poz. 903, z 2012 r. poz. 1203 i 1448 oraz z 2013 r. poz. 700.

Art. 6d. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne wstrzymało dostarczanie paliw gazowych lub energii odbiorcy paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym, a odbiorca ten złożył reklamację na wstrzymanie dostarczania paliw gazowych lub energii, przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane wznowić dostarczanie paliw gazowych lub energii w terminie 3 dni od dnia otrzymania reklamacji i kontynuować dostarczanie paliw gazowych lub energii do czasu jej rozpatrzenia.

2. W przypadku gdy reklamacja, o której mowa w ust. 1, nie została pozytywnie rozpatrzona przez przedsiębiorstwo energetyczne i odbiorca wymieniony w ust. 1, wystąpił do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o rozpatrzenie sporu w tym zakresie, przedsiębiorstwo, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane kontynuować dostarczanie paliw gazowych lub energii do czasu wydania decyzji przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku, gdy wstrzymanie dostarczania paliw gazowych lub energii nastąpiło z przyczyn, o których mowa w art. 6b ust. 4, albo wydania przez sąd polubowny wyroku na niekorzyść odbiorcy.

Art. 6e. W przypadku wystąpienia przez odbiorcę, o którym mowa w art. 6c ust. 1, z wnioskiem o rozpatrzenia sporu przez sąd polubowny albo z wnioskiem o rozstrzygnięcie sporu przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 6b ust. 1, może zainstalować przedpłatowy układ pomiarowo-rozliczeniowy temu odbiorcy. Koszt zainstalowania tego układu ponosi przedsiębiorstwo energetyczne.

Art. 6f. 1. W przypadku gdy odbiorca wrażliwy paliw gazowych lub energii elektrycznej złoży wniosek w przedsiębiorstwie energetycznym zajmującym się dystrybucją paliw gazowych lub energii elektrycznej o zainstalowanie przedpłatowego układu pomiarowo-rozliczeniowego, przedsiębiorstwo to jest obowiązane zainstalować taki układ, w terminie 21 dni od dnia otrzymania wniosku.

2. Koszty zainstalowania przedpłatowego układu pomiarowo-rozliczeniowego ponosi przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1.”;

9) w art. 7:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Umowa o przyłączenie do sieci powinna zawierać co najmniej postanowienia określające: termin realizacji przyłączenia, wysokość opłaty za przyłączenie, miejsce rozgraniczenia własności sieci przedsiębiorstwa energetycznego i instalacji podmiotu przyłączanego, zakres robót niezbędnych przy realizacji przyłączenia, wymagania dotyczące lokalizacji układu pomiarowo-rozliczeniowego i jego parametrów, harmonogram przyłączenia, warunki udostępnienia przedsiębiorstwu energetycznemu nieruchomości należącej do podmiotu przyłączanego w celu budowy lub rozbudowy sieci niezbędnej do realizacji przyłączenia, przewidywany termin zawarcia umowy, na podstawie której nastąpi dostarczanie paliw gazowych lub energii, ilości paliw gazowych lub energii przewidzianych do odbioru, moc przyłączeniową, odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy, a w szczególności za opóźnienie terminu realizacji prac w stosunku do ustalonego w umowie, oraz okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania.”,

b) w ust. 8 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) za przyłączenie źródeł współpracujących z siecią oraz sieci przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii pobiera się opłatę ustaloną na podstawie rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia, z wyłączeniem:

- a) odnawialnych źródeł energii o mocy elektrycznej zainstalowanej nie wyższej niż 5 MW oraz jednostek kogeneracji o mocy elektrycznej zainstalowanej poniżej 1 MW, za których przyłączenie pobiera się połowę opłaty ustalonej na podstawie rzeczywistych nakładów,
- b) mikroinstalacji, za której przyłączenie do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej nie pobiera się opłaty.”,

c) ust. 8d otrzymuje brzmienie:

„8d. Do wniosku o określenie warunków przyłączenia podmiot, o którym mowa w ust. 8a, dołącza w szczególności, w przypadku przyłączania do sieci źródeł innych niż mikroinstalacje:

- 1) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku braku takiego planu, decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu dla nieruchomości określonej we wniosku, jeżeli jest ona wymagana na podstawie przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym albo
- 2) decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej wydaną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. Nr 135, poz. 789 oraz z 2012 r. poz. 951), w przypadku budowy obiektu energetyki jądrowej, albo

- 3) pozwolenie na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich wydane zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2013 r. poz. 934), w przypadku budowy źródła w polskim obszarze morskim;
  - 4) dokument potwierdzający tytuł prawny podmiotu do korzystania z nieruchomości, na której jest planowana inwestycja określona we wniosku z wyłączeniem źródeł lokalizowanych w polskim obszarze morskim.”,
- d) po ust. 8d dodaje się ust. 8d¹–8d⁹ w brzmieniu:

„8d¹. Wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej lub pozwolenie na wznoszenie i wykorzystanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich powinny potwierdzać dopuszczalność lokalizacji danego źródła na terenie objętym planowaną inwestycją.

8d². W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej odmówi przyłączenia do sieci odnawialnego źródła energii z powodu braku technicznych warunków przyłączenia wynikających z braku niezbędnych zdolności przesyłowych sieci w terminie proponowanym przez podmiot ubiegający się o przyłączenie odnawialnego źródła energii przedsiębiorstwo energetyczne określa planowany termin oraz warunki wykonania niezbędnej rozbudowy lub modernizacji sieci, a także określa termin przyłączenia.

8d³. W przypadku braku technicznych lub ekonomicznych warunków przyłączenia w zakresie mocy przyłączeniowej określonej we wniosku o określenie warunków przyłączenia odnawialnego źródła energii, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej powiadamia podmiot ubiegający się o przyłączenie o wielkości dostępnej mocy przyłączeniowej, dla jakiej mogą być spełnione te warunki. Jeżeli podmiot ten, w terminie 30 dni od dnia otrzymania powiadomienia:

- 1) wyraził zgodę na taką wielkość mocy przyłączeniowej, przedsiębiorstwo to wydaje warunki przyłączenia;
- 2) nie wyraził zgody na taką wielkość mocy przyłączeniowej, przedsiębiorstwo to odmawia wydania warunków przyłączenia.

Bieg terminu, o którym mowa w ust. 8g, ulega zawieszeniu do czasu otrzymania zgody od podmiotu ubiegającego się o przyłączenie.

8d⁴. W przypadku gdy podmiot ubiegający się o przyłączenie mikroinstalacji do sieci dystrybucyjnej jest przyłączony do sieci jako odbiorca końcowy, a moc zainstalowana mikroinstalacji, o przyłączenie której ubiega się ten podmiot, nie jest większa niż określona w wydanych warunkach przyłączenia, przyłączenie do sieci odbywa się na podstawie zgłoszenia przyłączenia mikroinstalacji, złożonego w przedsiębiorstwie energetycznym, do sieci którego ma być ona przyłączona, po zainstalowaniu odpowiednich układów zabezpieczających i układu pomiarowo-rozliczeniowego. W innym przypadku przyłączenie mikroinstalacji do sieci dystrybucyjnej odbywa się na podstawie umowy o przyłączenie do sieci. Koszt instalacji układu zabezpieczającego i układu pomiarowo-rozliczeniowego ponosi operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.

8d⁵. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 8d⁴, zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie podmiotu ubiegającego się o przyłączenie mikroinstalacji do sieci dystrybucyjnej oraz określenie rodzaju i mocy mikroinstalacji;
- 2) informacje niezbędne do zapewnienia spełnienia przez mikroinstalację wymagań technicznych i eksploatacyjnych, o których mowa w art. 7a.

8d⁶. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 8d⁴, podmiot ubiegający się o przyłączenie mikroinstalacji do sieci dystrybucyjnej jest obowiązany dołączyć oświadczenie następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że posiadam tytuł prawny do nieruchomości na której jest planowana inwestycja oraz do mikroinstalacji określonej w zgłoszeniu.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

8d⁷. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej potwierdza złożenie zgłoszenia, o którym mowa w ust. 8d⁴, odnotowując datę jego złożenia.

8d⁸. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej jest obowiązane określić w warunkach przyłączenia przewidywany harmonogram przyłączania odnawialnego źródła energii, uwzględniający poszczególne etapy rozbudowy sieci, a także zestawienie planowanych prac.

8d⁹. Przyłączane mikroinstalacje muszą spełniać wymagania techniczne i eksploatacyjne określone w art. 7a ust. 1. Szczegółowe warunki przyłączenia, wymagania techniczne oraz warunki współpracy mikroinstalacji z systemem elektroenergetycznym określają przepisy wydane na podstawie art. 9 ust. 3.”,

e) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne odmówi przyłączenia do sieci z powodu braku warunków ekonomicznych, o których mowa w ust. 1, za przyłączenie do sieci przedsiębiorstwo to może ustalić opłatę w wysokości uzgodnionej z podmiotem ubiegającym się o przyłączenie do sieci w umowie o przyłączenie do sieci; przepisów ust. 8 pkt 1 i 2 oraz pkt 3 lit. a nie stosuje się.”;

10) w art. 9 w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) sposób prowadzenia obrotu energią elektryczną oraz procedurę zmiany sprzedawcy;”;

11) w art. 9a:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Odbiorca przemysłowy, przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w ust. 1a, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 9, są obowiązani:”;

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki świadectwo pochodzenia, o którym mowa w art. 9e ust. 1 lub w art. 9o ust. 1, wydane dla energii elektrycznej wytworzonej w źródłach znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej lub”;

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 i 8, wykonują:

- 1) odbiorca przemysłowy, który w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku zużył nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej, której koszt wyniósł nie mniej niż 3% wartości jego produkcji, a także złożył oświadczenie, o którym mowa w ust. 1a¹;
- 2) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym niebędących odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w pkt 1;
- 3) odbiorca końcowy, inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdy towarowej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284, z późn. zm.⁹⁾) lub członkiem rynku organizowanego przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, w odniesieniu do transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot;
- 4) towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w art. 2 pkt 8 i 9 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych, innych niż odbiorcy przemysłowi, o których mowa w pkt 1, na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.”;

c) po ust. 1a dodaje się ust. 1a¹–1a⁶ w brzmieniu:

„1a¹. Odbiorca przemysłowy, o którym mowa w ust. 1a pkt 1, jest obowiązany złożyć Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki oświadczenie potwierdzające zużycie nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej, której koszt wyniósł nie mniej niż 3% wartości jego produkcji w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w terminie do dnia 30 listopada roku poprzedzającego rok realizacji obowiązku.

1a². Prezes Urzędu Regulacji Energetyki sporządza wykaz odbiorców przemysłowych którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w ust. 1a¹, i ogłasza go w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok realizacji obowiązku.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 81, poz. 530 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 94, poz. 551, Nr 106, poz. 622 i Nr 205, poz. 1208.

1a³. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 i 8, odbiorcy przemysłowi, o których mowa w ust. 1a pkt 1, którzy w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku zużyli:

- 1) nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i dla których koszt energii elektrycznej wyniósł ponad 12% wartości ich produkcji – wykonują w odniesieniu do 20% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku;
- 2) nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i dla których koszt energii elektrycznej wyniósł ponad 7% i nie więcej niż 12% wartości ich produkcji – wykonują w odniesieniu do 60% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku;
- 3) nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i dla których koszt energii elektrycznej wyniósł nie mniej 3% i nie więcej niż 7%, wartości ich produkcji – wykonują w odniesieniu do 80% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku.

1a⁴. Przez wartość produkcji, o której mowa w ust. 1a³, rozumie się przychód ze sprzedaży własnych wyrobów, robót i usług (bez podatku od towarów i usług), pomniejszony o podatek akcyzowy i powiększony o kwoty dotacji do produktu.

1a⁵. Odbiorca przemysłowy, o którym mowa w ust. 1a pkt 1, jest obowiązany do dnia 31 maja roku następującego po roku realizacji obowiązku przekazać Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki:

- 1) informację o wysokości wykonanego obowiązku, o którym mowa w ust. 1a³, oraz ilości zakupionej energii elektrycznej na własny użytek w roku realizacji obowiązku, a także o wysokości kosztu energii elektrycznej oraz wartości swojej produkcji w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku;
- 2) oświadczenie następującej treści:
„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:
  - 1) dane zawarte w informacji, o której mowa w art. 9a ust. 1a⁵ ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne są zgodne z prawdą;
  - 2) znane mi są i spełniam warunki uprawnienia określonego w ust. 1a³ ustawy, o której mowa w pkt 1.”.

Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

1a⁶. Podmiot, który nie przekazał Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informacji oraz oświadczenia, o których mowa w ust. 1a⁵, podał w tej informacji nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd dane lub skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1a³, nie spełniając określonych w tym przepisie warunków, nie może skorzystać z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1a³, przez okres 5 lat liczonych od zakończenia roku, którego dotyczył obowiązek.”,

- d) w ust. 8 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Odbiorca przemysłowy, przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w ust. 1a, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 10, są obowiązani.”;

- 12) w art. 9c:

- a) w ust. 1:

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) współpracę z innymi operatorami systemów gazowych lub przedsiębiorstwami energetycznymi w celu niezawodnego i efektywnego funkcjonowania systemów gazowych, systemów gazowych wzajemnie połączonych oraz skoordynowania ich rozwoju, w tym współpracę w ramach ENTSO gazu, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005;”;

– w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12) realizację obowiązków wynikających z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005.”;

- b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Za usługi świadczone przez operatora systemu przesyłowego gazowego oraz operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego w przypadku, o którym mowa w art. 9h ust. 3 pkt 2, właściciel sieci przesyłowej nie pobiera opłat.”,

- c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Operatorzy systemu, o których mowa w ust. 1–3, oraz właściciel sieci przesyłowej są obowiązani zachować poufność informacji handlowych, które uzyskali w trakcie wykonywania działalności oraz zapobiegać ujawnianiu, w sposób dyskryminacyjny, informacji o własnej działalności, które mogą powodować korzyści handlowe. W tym celu właściciel sieci przesyłowej oraz pozostała część przedsiębiorstwa nie mogą korzystać ze wspólnych służb, w szczególności wspólnej obsługi prawnej, za wyjątkiem obsługi administracyjnej lub informatycznej. Obowiązek ten nie dotyczy przedsiębiorstw, o których mowa w art. 9d ust. 7.

4b. W przypadku zakupu lub sprzedaży paliw gazowych lub energii elektrycznej przez przedsiębiorstwa powiązane, operatorzy systemu, o których mowa w ust. 1–3, nie mogą wykorzystywać w niewłaściwy sposób informacji handlowych podlegających ochronie, uzyskanych od osób trzecich w trakcie wykonywanej działalności.”,

- d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. Operatorzy systemów dystrybucyjnych instalujący u odbiorców końcowych przyłączonych do ich sieci liczniki zdalnego odczytu są obowiązani chronić dane pomiarowe dotyczące tych odbiorców, na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.¹⁰⁾).

5b. Przez liczniki zdalnego odczytu rozumie się zespół urządzeń służących do pozyskiwania danych pomiarowych, umożliwiającą dwustronną komunikację z systemem teleinformatycznym.”,

- e) po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:

„10a. Operatorzy systemów przesyłowych współpracują z operatorami systemów przesyłowych innych państw członkowskich Unii Europejskiej w celu stworzenia co najmniej jednego zintegrowanego systemu na poziomie regionalnym dla alokacji zdolności przesyłowych i kontrolowania bezpieczeństwa systemu.”;

13) w art. 9d:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Operator systemu przesyłowego oraz operator systemu połączonego pozostają pod względem formy prawnej i organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależni od wykonywania innych działalności niezwiązanych z:

- 1) przesyłaniem, dystrybucją lub magazynowaniem paliw gazowych, lub skraplaniem gazu ziemnego, lub re-gazyfikacją skroplonego gazu ziemnego w instalacjach skroplonego gazu ziemnego albo
- 2) przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej.”,

- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1¹ i 1² w brzmieniu:

„1¹. Operator systemu przesyłowego oraz operator systemu połączonego, mając na względzie racjonalne wykorzystanie posiadanych środków trwałych, jeżeli warunki techniczne i wymagania bezpieczeństwa na to pozwalają, mogą je udostępniać innym podmiotom, na zasadach równego traktowania, na cele inne niż określone w ust. 1 pkt 1 albo 2, niezwiązane z produkcją, wytwarzaniem lub obrotem paliwami gazowymi albo wytwarzaniem lub obrotem energią elektryczną.

1². Udostępnianie, o którym mowa w ust. 1¹, nie może powodować obniżenia zdolności do wykonywania działalności wymienionych w ust. 1.”,

- c) ust. 1a i 1b otrzymują brzmienie:

„1a. W celu zapewnienia niezależności operatora systemu przesyłowego oraz operatora systemu połączonego ta sama osoba lub podmiot nie może:

- 1) bezpośrednio lub pośrednio wywierać decydującego wpływu lub wykonywać innych praw względem przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się produkcją, wytwarzaniem lub obrotem paliwami gazo-

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 165, poz. 1170 i Nr 176, poz. 1238, z 2010 r. Nr 41, poz. 233, Nr 182, poz. 1228 i Nr 229, poz. 1497 oraz z 2011 r. Nr 230, poz. 1371.

- wymi albo wytwarzaniem lub obrotem energią elektryczną oraz bezpośrednio lub pośrednio wywierać decydującego wpływu lub wykonywać innych praw względem operatora systemu przesyłowego lub połączonego ani wywierać decydującego wpływu na system przesyłowy lub system połączony;
- 2) powoływać członków rady nadzorczej, zarządu lub innych organów uprawnionych do reprezentacji operatora systemu przesyłowego lub operatora systemu połączonego, ani względem systemu przesyłowego lub połączonego oraz bezpośrednio lub pośrednio wywierać decydującego wpływu lub wykonywać praw względem przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się produkcją, wytwarzaniem lub obrotem paliwami gazowymi albo wytwarzaniem lub obrotem energią elektryczną;
  - 3) pełnić funkcji członka rady nadzorczej, zarządu lub innych organów uprawnionych do reprezentacji operatora systemu przesyłowego lub połączonego, ani względem systemu przesyłowego lub systemu połączonego oraz pełnić tych funkcji w przedsiębiorstwie energetycznym zajmującym się produkcją, wytwarzaniem lub obrotem paliwami gazowymi albo wytwarzaniem lub obrotem energią elektryczną.

1b. Prawa, o których mowa w ust. 1a pkt 1 i 2, obejmują w szczególności:

- 1) wykonywanie prawa głosu;
  - 2) powoływanie członków rady nadzorczej, zarządu lub innych organów uprawnionych do reprezentacji przedsiębiorstwa energetycznego;
  - 3) posiadanie większościowego pakietu udziałów lub akcji.”,
- d) po ust. 1b dodaje się ust. 1c–1i w brzmieniu:

„1c. Przez decydujący wpływ, o którym mowa w ust. 1a pkt 1 i 2, rozumie się w szczególności wykonywanie uprawnień, o których mowa w art. 4 pkt 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm.¹¹⁾).

1d. Operator systemu dystrybucyjnego będący w strukturze przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo pozostaje pod względem formy prawnej i organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależny od innych działalności niezwiązanych z dystrybucją paliw gazowych lub energii elektrycznej.

1e. W celu zapewnienia niezależności operatora systemu dystrybucyjnego należy spełnić łącznie następujące kryteria niezależności:

- 1) osoby odpowiedzialne za zarządzanie operatorem systemu dystrybucyjnego nie mogą uczestniczyć w strukturach zarządzania przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo lub przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem, produkcją, wytwarzaniem lub obrotem paliwami gazowymi lub przesyłaniem, wytwarzaniem lub obrotem energią elektryczną ani być odpowiedzialne, bezpośrednio lub pośrednio za bieżącą działalność w tym zakresie;
- 2) osoby odpowiedzialne za zarządzanie operatorem systemu dystrybucyjnego mają zapewnioną możliwość niezależnego działania;
- 3) operator systemu dystrybucyjnego ma prawo podejmować niezależne decyzje w zakresie majątku niezbędnego do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie dystrybucji paliw gazowych lub energii elektrycznej;
- 4) organ przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo nie może wydawać operatorowi systemu dystrybucyjnego poleceń dotyczących jego bieżącej działalności ani podejmować decyzji w zakresie budowy sieci lub jej modernizacji, chyba że polecenia te lub decyzje dotyczyłyby działania operatora systemu dystrybucyjnego, które wykraczałyby poza zatwierdzony plan finansowy lub inny równoważny dokument.

1f. Operator systemu magazynowania, będący częścią przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, powinien pozostawać pod względem formy prawnej i organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależny od innych działalności niezwiązanych z magazynowaniem, przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych.

1g. W celu zapewnienia niezależności operatorowi systemu magazynowania należy spełnić łącznie następujące kryteria:

- 1) osoby odpowiedzialne za zarządzanie operatorem systemu magazynowania nie mogą uczestniczyć w strukturach przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo lub przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się produkcją, wytwarzaniem lub obrotem paliwami gazowymi, ani być odpowiedzialne, bezpośrednio lub pośrednio za bieżącą działalność w tym zakresie;

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 99, poz. 660 i Nr 171, poz. 1206, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, Nr 223, poz. 1458 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2011 r. Nr 34, poz. 173.

- 2) osoby odpowiedzialne za zarządzanie operatorem systemu magazynowania mają zapewnioną możliwość niezależnego działania;
- 3) operator systemu magazynowania ma prawo podejmować niezależne decyzje dotyczące majątku niezbędnego do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie magazynowania paliw gazowych;
- 4) organ przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo nie może wydawać operatorowi systemu magazynowania poleceń dotyczących jego bieżącej działalności ani podejmować decyzji w zakresie budowy lub modernizacji instalacji magazynowej, chyba że polecenia te lub decyzje dotyczyłyby działań operatora systemu magazynowania, które wykraczałyby poza zatwierdzony plan finansowy lub inny równoważny dokument.

1h. Operator systemu przesyłowego, operator systemu dystrybucyjnego oraz operator systemu połączonego nie mogą wykonywać działalności gospodarczej związanej z produkcją, wytwarzaniem lub obrotem paliwami gazowymi lub energią elektryczną ani jej wykonywać na podstawie umowy na rzecz innych przedsiębiorstw energetycznych.

1i. Operator systemu dystrybucyjnego oraz operator systemu magazynowania, będący częścią przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo są obowiązani zamieścić w statucie lub w umowie spółki postanowienia umożliwiające członkom zarządu podejmowanie niezależnych działań.”

- e) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Operator systemu przesyłowego gazowego, operator systemu połączonego gazowego oraz operator systemu dystrybucyjnego gazowego mogą świadczyć usługi polegające na przystosowywaniu paliwa gazowego do standardów jakościowych lub warunków technicznych obowiązujących w systemie przesyłowym gazowym lub w systemie dystrybucyjnym gazowym, a także usługi transportu paliw gazowych środkami transportu innymi, niż sieci gazowe.”

- f) ust. 4 i 4a otrzymują brzmienie:

„4. Operatorzy, o których mowa w ust. 1d i 1f, opracowują i są odpowiedzialni za realizację programów, w których określają przedsięwzięcia, jakie należy podjąć w celu zapewnienia niedyskryminacyjnego traktowania użytkowników systemu, w tym szczegółowe obowiązki pracowników wynikające z tych programów.

4a. Operatorzy, o których mowa w ust. 1d i 1f, przedkładają Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki programy, o których mowa w ust. 4, z własnej inicjatywy lub na jego żądanie.”

- g) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Operatorzy, o których mowa w ust. 1d i 1f, wyznaczają inspektora do spraw zgodności, którego zadaniem jest monitorowanie realizacji programów, o których mowa w ust. 4. Inspektor ten powinien być w swoich działaniach niezależny oraz mieć dostęp do informacji będących w posiadaniu odpowiednio operatora, o którym mowa w ust. 1d albo 1f, oraz jednostek z nim powiązanych, które są niezbędne do wypełnienia jego zadań.”

- h) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Inspektor, o którym mowa w ust. 5, przedstawia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, do dnia 31 marca każdego roku, sprawozdanie zawierające opis działań podjętych w roku poprzednim w celu realizacji programów, o których mowa w ust. 4.”

- i) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przepisów ust. 1d, 1e oraz ust. 1h–6 nie stosuje się do przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo obsługującego:

- 1) mniej niż sto tysięcy odbiorców przyłączonych do systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego wchodzącego w skład tego przedsiębiorstwa;
- 2) system dystrybucyjny elektroenergetyczny o rocznym zużyciu energii elektrycznej nieprzekraczającym 3 TWh w 1996 r., w którym mniej niż 5% rocznego zużycia energii elektrycznej pochodziło z innych połączonych z nim systemów elektroenergetycznych;
- 3) mniej niż sto tysięcy odbiorców przyłączonych do systemu dystrybucyjnego gazowego wchodzącego w skład tego przedsiębiorstwa, jeżeli sprzedaż paliw gazowych przez to przedsiębiorstwo w ciągu roku nie przekracza 150 mln m³;
- 4) mniej niż sto tysięcy odbiorców przyłączonych do systemu dystrybucyjnego gazowego wchodzącego w skład tego przedsiębiorstwa, jeżeli sprzedaż przez to przedsiębiorstwo dotyczy paliw gazowych innych niż gaz ziemny wysokometanowy lub zaazotowany, w tym skroplony gaz ziemny, dostarczanych siecią gazową.”

- 14) uchyla się art. 9f;
- 15) w art. 9g:
- a) po ust. 8 dodaje się ust. 8a i 8b w brzmieniu:
- „8a. Przepisu ust. 8 nie stosuje się do instrukcji opracowanej przez operatora, o którym mowa w art. 9d ust. 7.
- 8b. Operator, o którym mowa w art. 9d ust. 7, w terminie 90 dni od dnia ogłoszenia zatwierdzonej instrukcji, o której mowa w ust. 7, zamieszcza na swojej stronie internetowej oraz udostępnia w siedzibie do publicznego wglądu, opracowaną instrukcję wraz z informacją o zgłoszonych przez użytkowników systemu uwagach oraz sposobie ich uwzględnienia.”,
- b) ust. 12 otrzymuje brzmienie:
- „12. Użytkownicy systemu, w tym odbiorcy, których urządzenia, instalacje lub sieci są przyłączone do sieci operatora systemu gazowego lub systemu elektroenergetycznego, lub korzystający z usług świadczonych przez tego operatora, są obowiązani stosować się do warunków i wymagań oraz procedur postępowania i wymiany informacji określonych w instrukcji, o której mowa w ust. 1. Instrukcja ta stanowi część umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii elektrycznej lub umowy kompleksowej.”;
- 16) w art. 9h:
- a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. Powierzenie pełnienia obowiązków operatora systemu przesyłowego gazowego albo operatora systemu połączonego gazowego na podstawie ust. 3 pkt 2 jest możliwe wyłącznie, jeżeli system przesyłowy, którego dotyczy powierzenie należał w dniu 3 września 2009 r. do przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, albo jeżeli Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wydał zgodę na powierzenie przez właściciela sieci przesyłowej pełnienia obowiązków operatora systemu przesyłowego gazowego albo operatora systemu połączonego gazowego na podstawie art. 4i ust. 1.”,
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Powierzenie pełnienia obowiązków operatora systemu dystrybucyjnego może dotyczyć wykonywania działalności gospodarczej w zakresie dystrybucji:
- 1) energii elektrycznej, jeżeli liczba odbiorców przyłączonych do sieci elektroenergetycznej przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w ust. 1, jest nie większa niż sto tysięcy, albo
  - 2) gazu ziemnego, jeżeli liczba odbiorców przyłączonych do sieci gazowej jest nie większa niż sto tysięcy i sprzedaż paliw gazowych nie przekracza 150 mln m³ w ciągu roku.”,
- c) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) zasady realizacji obowiązków, o których mowa w art. 9c, w szczególności obowiązków powierzonych do wykonywania bezpośrednio operatorowi systemu dystrybucyjnego, lub operatorowi systemu magazynowania paliw gazowych, lub operatorowi systemu skraplania gazu ziemnego, lub operatorowi systemu połączonego.”,
- d) ust. 6–8 otrzymują brzmienie:
- „6. Właściciel, o którym mowa w ust. 1, występuje z wnioskiem do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wyznaczenie:
- 1) operatora systemu przesyłowego lub operatora systemu połączonego, w terminie 30 dni od dnia uzyskania przez przedsiębiorstwo energetyczne certyfikatu niezależności, o którym mowa w art. 9h¹ ust. 1, albo od dnia upływu terminu, o którym mowa w art. 9h¹ ust. 6;
  - 2) operatora systemu dystrybucyjnego, operatora systemu magazynowania paliw gazowych lub operatora systemu skraplania gazu ziemnego, w terminie 30 dni od dnia:
    - a) doręczenia decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o udzieleniu temu właścicielowi koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej z wykorzystaniem tych sieci lub instalacji, albo
    - b) w którym właściciel zawarł umowę o powierzenie wykonywania obowiązków operatora z przedsiębiorstwem, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, w odniesieniu do sieci lub instalacji będących jego własnością.
7. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, wyznaczając operatora zgodnie z ust. 1, bierze pod uwagę odpowiednio jego:
- 1) efektywność ekonomiczną;

- 2) skuteczność zarządzania systemami gazowymi lub systemami elektroenergetycznymi;
- 3) bezpieczeństwo dostarczania paliw gazowych lub energii elektrycznej;
- 4) spełnianie przez operatora warunków i kryteriów niezależności, o których mowa w art. 9d ust. 1–2;
- 5) okres obowiązywania koncesji;
- 6) zdolność do wypełniania obowiązków wynikających z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 lub rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 (Dz. Urz. UE L 211 z 14.08.2009, str. 36, z późn. zm.).

8. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki odmawia wyznaczenia operatorem systemu przesyłowego, operatorem systemu połączonego, operatorem systemu dystrybucyjnego, operatorem systemu magazynowania paliw gazowych lub operatorem systemu skraplania gazu ziemnego przedsiębiorstwo energetyczne określone we wniosku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli odpowiednio:

- 1) przedsiębiorstwo to nie dysponuje odpowiednimi środkami ekonomicznymi lub technicznymi;
  - 2) przedsiębiorstwo to nie gwarantuje skutecznego zarządzania systemem;
  - 3) przedsiębiorstwo to nie spełnia warunków i kryteriów niezależności, o których mowa w art. 9d ust. 1–2, z zastrzeżeniem art. 9d ust. 7;
  - 4) nie został spełniony warunek, o którym mowa w art. 9k;
  - 5) przedsiębiorstwo to nie wykazało zdolności do wypełniania obowiązków wynikających z rozporządzeń, o których mowa w ust. 7 pkt 6;
  - 6) umowa, o której mowa w ust. 3 pkt 2, nie zapewnia operatorowi systemu przesyłowego lub operatorowi systemu połączonego możliwości wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 9c i w art. 16 ust. 2;
  - 7) właściciel sieci przesyłowej nie wykazał zdolności do realizacji obowiązków, o których mowa w ust. 11 i 12.”,
- e) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Właściciel sieci przesyłowej, sieci dystrybucyjnej, instalacji magazynowej lub instalacji skroplonego gazu ziemnego jest obowiązany udostępniać operatorowi, wyznaczonemu zgodnie z ust. 1 lub 9, informacje oraz dokumenty niezbędne do realizacji zadań operatora oraz współdziałać z tym operatorem.”,

- f) dodaje się ust. 12 i 13 w brzmieniu:

„12. Właściciel sieci przesyłowej gazowej w przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, jest obowiązany do:

- 1) uzgodnienia z operatorem zasad finansowania inwestycji związanych z systemem, którego jest właścicielem, określonych w planie, o którym mowa w art. 16 ust. 2;
- 2) finansowania inwestycji, o których mowa w pkt 1, lub wyrażenia zgody na ich finansowanie przez operatora lub inny podmiot, po uzgodnieniu, o którym mowa w art. 16 ust. 13;
- 3) przyjęcia na siebie odpowiedzialności związanej z majątkiem zarządzanym przez operatora, z wyłączeniem odpowiedzialności wynikającej z realizacji zadań przez operatora;
- 4) udzielenia gwarancji niezbędnych do uzyskania finansowania inwestycji, o których mowa w pkt 1, z wyjątkiem tych inwestycji, w których właściciel systemu wyraził zgodę na ich finansowanie przez operatora lub inny podmiot.

13. W przypadku powierzenia pełnienia obowiązków operatora systemu przesyłowego na podstawie ust. 3 pkt 2 lub wyznaczenia operatora systemu przesyłowego na podstawie ust. 9, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki jest uprawniony do przeprowadzenia kontroli w zakresie wypełniania przez właściciela sieci przesyłowej lub operatora systemu przesyłowego obowiązków, o których mowa w ust. 11 i 12, w art. 9c oraz w art. 16. Do kontroli nie stosuje się przepisów art. 79 ust. 1 i ust. 4–7 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, 675 i 983), zwanej dalej „ustawą o swobodzie działalności gospodarczej”.”;

- 17) po art. 9h dodaje się art. 9h¹ i art. 9h² w brzmieniu:

„Art. 9h¹. 1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może wyznaczyć operatorem systemu przesyłowego lub operatorem systemu połączonego wyłącznie przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało certyfikat spełniania kryteriów niezależności, o których mowa w art. 9d ust. 1a, zwany dalej „certyfikatem niezależności”, albo w przypadku wskazanym w ust. 6.

2. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przyznaje certyfikat niezależności:

- 1) na wniosek właściciela sieci przesyłowej, o którym mowa w art. 9h ust. 3 pkt 1, albo przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 9h ust. 3 pkt 2, złożony w terminie 30 dni od dnia:
  - a) doręczenia decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o udzieleniu temu właścicielowi koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej z wykorzystaniem tych sieci lub instalacji, albo
  - b) w którym właściciel zawarł umowę o powierzenie wykonywania obowiązków operatora z przedsiębiorstwem energetycznym, o którym mowa w art. 9h ust. 3 pkt 2, w odniesieniu do sieci lub instalacji będących jego własnością;
- 2) z urzędu, w przypadku braku wniosku, o którym mowa w pkt 1;
- 3) na wniosek Komisji Europejskiej.

3. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przed przyznaniem certyfikatu niezależności zajmuje stanowisko w sprawie jego przyznania i przekazuje je Komisji Europejskiej wraz z wnioskiem o wydanie opinii w sprawie spełniania warunków i kryteriów niezależności, o których mowa w art. 9d ust. 1a.

4. Jeżeli Komisja Europejska nie wyda opinii, o której mowa w ust. 3, w terminie:

- 1) dwóch miesięcy od dnia wystąpienia o jej wydanie,
- 2) czterech miesięcy od dnia wystąpienia o jej wydanie – w przypadku zwrócenia się Komisji Europejskiej do Agencji, danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub innego zainteresowanego podmiotu z wnioskiem o zajęcie stanowiska

– przyjmuje się, że opinia Komisji Europejskiej jest pozytywna.

5. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki po stwierdzeniu, że przedsiębiorstwo energetyczne spełnia kryteria niezależności, o których mowa w art. 9d ust. 1a, przyznaje temu przedsiębiorstwu, w drodze decyzji, certyfikat niezależności, w terminie dwóch miesięcy od dnia wydania opinii, o której mowa w ust. 3, albo od dnia upływu terminu, o którym mowa w ust. 4.

6. Jeżeli Prezes Urzędu Regulacji Energetyki nie wyda decyzji, o której mowa w ust. 5, w terminie 2 miesięcy od dnia wydania przez Komisję Europejską pozytywnej opinii albo od dnia upływu terminu, o którym mowa w ust. 4, przyjmuje się, że certyfikat niezależności został przyznany.

7. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przyznaje certyfikat niezależności przedsiębiorstwu energetycznemu, z którym właściciel sieci przesyłowej zawarł umowę o powierzenie wykonywania obowiązków operatora systemu przesyłowego gazowego albo operatora systemu połączonego gazowego, jeżeli:

- 1) przedsiębiorstwo to spełnia kryteria niezależności, o których mowa w art. 9d ust. 1a;
- 2) przedsiębiorstwo to wykazało zdolność do wypełniania obowiązków wynikających z art. 9c oraz rozporządzenia, o którym mowa w art. 9h ust. 7 pkt 6, w tym dysponuje odpowiednimi środkami ekonomicznymi i technicznymi;
- 3) umowa, o której mowa w art. 9h ust. 3 pkt 2, zapewnia temu przedsiębiorstwu wykonywanie obowiązków, o których mowa w art. 9c i w art. 16 ust. 2;
- 4) właściciel sieci przesyłowej wykazał zdolność do wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 9h ust. 11 i 12.

8. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską o przyznaniu certyfikatu niezależności, o odmowie przyznania certyfikatu niezależności, albo w przypadku wskazanym w ust. 6.

9. Decyzję, o której mowa w ust. 5, wraz z opinią Komisji Europejskiej, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki niezwłocznie ogłasza w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki.

10. Przedsiębiorstwo energetyczne, któremu przyznano certyfikat niezależności albo w przypadku wskazanym w ust. 6, jest obowiązane poinformować Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o planowanych transakcjach lub działaniach, które mogą mieć wpływ na spełnianie przez to przedsiębiorstwo kryteriów niezależności, w terminie 14 dni od dnia podjęcia decyzji lub powzięcia wiadomości o tych transakcjach lub działaniach.

11. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki sprawdza spełnianie przez operatora, o którym mowa w ust. 1, kryteriów niezależności:

- 1) po przekazaniu przez tego operatora informacji, o której mowa w ust. 10;

- 2) z urzędu, w przypadku powzięcia uzasadnionych wątpliwości co do spełniania tych kryteriów;
- 3) na uzasadniony wniosek Komisji Europejskiej.

12. W przypadku odmowy wydania certyfikatu niezależności lub stwierdzenia, po sprawdzeniu, o którym mowa w ust. 11, że operator systemu przesyłowego albo systemu połączonego nie spełnia kryteriów niezależności, o których mowa w art. 9d ust. 1a, lub kryteriów o których mowa w ust. 7, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki określa w drodze decyzji kryteria, które nie są spełnione oraz wyznacza termin na podjęcie działań mających na celu spełnienie tych kryteriów. W przypadku niepodjęcia działań w wyznaczonym terminie, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może uchylić decyzję o wyznaczeniu tego przedsięwzięcia operatorem.

Art. 9h². 1. W przypadku:

- 1) gdy o przyznanie certyfikatu niezależności wystąpi właściciel sieci przesyłowej lub przedsiębiorstwo energetyczne, na które podmiot z państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wywiera decydujący wpływ, o którym mowa w art. 9d ust. 1c,
- 2) wystąpienia okoliczności, w wyniku których podmiot, o którym mowa w pkt 1, może wywierać decydujący wpływ, o którym mowa w art. 9d ust. 1c, na operatora systemu przesyłowego albo na sieć przesyłową

– Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie czterech miesięcy od dnia złożenia wniosku o przyznanie certyfikatu niezależności lub wystąpienia okoliczności, przekazuje Komisji Europejskiej stanowisko wraz z wnioskiem o wydanie opinii w sprawie spełniania przez właściciela sieci przesyłowej lub przedsiębiorstwo energetyczne wymagań określonych w art. 9d ust. 1 i 1a oraz wpływu przyznania im certyfikatu niezależności na bezpieczeństwo dostaw paliw gazowych lub energii elektrycznej w Unii Europejskiej.

2. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przed przyznaniem certyfikatu niezależności występuje do ministra właściwego do spraw zagranicznych o opinię dotyczącą:

- 1) praw i obowiązków Unii Europejskiej wobec państwa, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wynikających z prawa międzynarodowego, w tym również z umów zawartych pomiędzy Unią Europejską a jednym lub większą liczbą tych państw dotyczących dostaw paliw gazowych lub energii elektrycznej;
- 2) praw i obowiązków Rzeczypospolitej Polskiej wobec państwa, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wynikających z umów zawartych z tym państwem, w takim zakresie w jakim są one zgodne z prawem Unii Europejskiej;
- 3) innych okoliczności mających wpływ na bezpieczeństwo dostaw paliw gazowych lub energii elektrycznej, dotyczących państwa, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

3. Minister właściwy do spraw zagranicznych przedstawia opinię, o której mowa w ust. 2, w terminie 21 dni od dnia otrzymania wystąpienia o jej przedstawienie.

4. Jeżeli Komisja Europejska nie wyda opinii, o której mowa w ust. 1, w terminie:

- 1) dwóch miesięcy od dnia wystąpienia o jej wydanie albo
- 2) czterech miesięcy od dnia wystąpienia o jej wydanie – w przypadku zwrócenia się Komisji Europejskiej do Agencji, danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub innego zainteresowanego podmiotu z wnioskiem o zajęcie stanowiska

– przyjmuje się, że opinia Komisji Europejskiej jest pozytywna.

5. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki odmawia przyznania certyfikatu niezależności w przypadku, gdy nie wykazano, że:

- 1) właściciel sieci przesyłowej lub przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, spełnia wymagania określone w art. 9d ust. 1 i 1a;
- 2) przyznanie certyfikatu niezależności nie spowoduje zagrożenia bezpieczeństwa dostaw paliw gazowych lub energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

6. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki odmawiając przyznania certyfikatu niezależności w przypadku, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, bierze pod uwagę opinię, o której mowa w ust. 2.

7. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, biorąc pod uwagę opinię Komisji Europejskiej, o której mowa w ust. 1, w drodze decyzji, przyznaje albo odmawia przyznania certyfikatu niezależności, w terminie dwóch miesięcy od dnia wydania opinii, o której mowa w ust. 1, albo od dnia upływu terminu, o którym mowa w ust. 4, oraz niezwłocznie powiadamia o tej decyzji Komisję Europejską.

8. Decyzję, o której mowa w ust. 7, wraz z opinią Komisji Europejskiej, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki niezwłocznie ogłasza w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki.

9. Operator systemu przesyłowego niezwłocznie informuje Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 2.”;

18) w art. 9p ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się wytwarzaniem biogazu rolniczego.”;

19) po art. 9t dodaje się art. 9u–9x w brzmieniu:

„Art. 9u. Wytwarzanie energii elektrycznej w mikroinstalacji przez osobę fizyczną niebędącą przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, a także sprzedaż tej energii przez tę osobę, nie jest działalnością gospodarczą w rozumieniu tej ustawy.

Art. 9v. Energię elektryczną wytworzoną w mikroinstalacji przyłączonej do sieci dystrybucyjnej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania sprzedawcy z urzędu i oferowaną do sprzedaży przez osobę, o której mowa w art. 9u, jest obowiązany zakupić ten sprzedawca. Zakup tej energii odbywa się po cenie równej 80% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b.

Art. 9w. 1. Osoba, o której mowa w art. 9u, informuje operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, na którego obszarze działania jest przyłączona mikroinstalacja, o zmianie rodzaju mikroinstalacji oraz zainstalowanej mocy elektrycznej w mikroinstalacji, w terminie 14 dni od dnia zaistnienia tej zmiany.

2. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, oraz posiadanych danych sporządza sprawozdanie półroczne zawierające:

- 1) wykaz osób fizycznych wytwarzających energię elektryczną w mikroinstalacji;
- 2) dane dotyczące:
  - a) ilości energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji,
  - b) ilości energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji i wprowadzonej do sieci operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego,
  - c) rodzaju mikroinstalacji, jej lokalizacji oraz zainstalowanej mocy elektrycznej.

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie 30 dni od dnia zakończenia półrocza. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki niezwłocznie zamieszcza sprawozdanie w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki.

Art. 9x. Przepisy art. 9u–9w stosuje się odpowiednio do wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji przez osobę, o której mowa w art. 9u, a także sprzedaży tej energii przez tę osobę.”;

20) po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Gwarancje pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej w odnawialnym źródle energii

Art. 11g. 1. Gwarancja pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej w odnawialnym źródle energii, zwana dalej „gwarancją pochodzenia”, jest dokumentem stanowiącym potwierdzenie odbiorcy końcowemu, że określona w tym dokumencie ilość wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub do sieci przesyłowej energii elektrycznej została wytworzona w odnawialnym źródle energii.

2. Z gwarancji pochodzenia nie wynikają prawa majątkowe.

3. Przekazanie gwarancji pochodzenia następuje niezależnie od przeniesienia praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia.

Art. 11h. 1. Gwarancję pochodzenia wydaje się na pisemny wniosek wytwórcy energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii, zwany dalej „wnioskiem o wydanie gwarancji pochodzenia”.

2. Wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia składa się do operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, na którego obszarze działania zostało przyłączone odnawialne źródło energii, w terminie 7 dni od dnia zakończenia wytworzenia danej ilości energii elektrycznej objętej wnioskiem.

3. Wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia zawiera:

- 1) oznaczenie wytwórcy energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 1;
- 2) określenie lokalizacji, rodzaju i mocy odnawialnego źródła energii, w którym została wytworzona energia elektryczna w odnawialnym źródle energii;
- 3) dane dotyczące ilości wytworzonej energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii;
- 4) określenie okresu, obejmującego jeden lub więcej następujących po sobie miesięcy kalendarzowych danego roku kalendarzowego, w którym energia elektryczna w odnawialnym źródle energii została wytworzona, ze wskazaniem daty rozpoczęcia i zakończenia wytwarzania tej energii;
- 5) wskazanie czy odnawialne źródło energii określone we wniosku korzystało z mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii;
- 6) wskazanie daty wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii.

4. Do wydawania gwarancji pochodzenia oraz innych dokumentów potwierdzających wydanie gwarancji pochodzenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) o wydawaniu zaświadczeń.

5. Gwarancje pochodzenia oraz inne dokumenty potwierdzające wydanie gwarancji pochodzenia wydaje się w terminie 30 dni od dnia przekazania wniosku, o którym mowa w ust. 1, Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki.

6. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego albo operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego dokonuje weryfikacji danych zawartych we wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia i w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania, przekazuje ten wniosek Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, wraz z potwierdzeniem ilości wytworzonej energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii, ustalonej na podstawie wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego.

Art. 11i. 1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wydaje gwarancję pochodzenia w terminie 30 dni od dnia przekazania przez operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia.

2. Gwarancja pochodzenia jest wydawana na okres 12 miesięcy od dnia zakończenia wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii objętej wnioskiem o wydanie gwarancji pochodzenia.

3. Po upływie okresu określonego w ust. 2 gwarancja pochodzenia wygasa i podlega wykreśleniu z rejestru gwarancji pochodzenia, o którym mowa w art. 11l ust. 1.

4. Gwarancja pochodzenia jest oznaczona indywidualnym numerem, zawiera dane określone w art. 11h ust. 3 oraz wskazuje datę jej ważności.

5. Gwarancje pochodzenia tracą ważność z chwilą ich przekazania odbiorcy końcowemu.

6. Gwarancję pochodzenia wydaje się za wytworzoną energię elektryczną z dokładnością do 1 MWh.

7. Gwarancja pochodzenia wydawana jest w formie elektronicznej i przekazywana bezpośrednio do rejestru gwarancji pochodzenia, o którym mowa w art. 11l ust. 1.

Art. 11j. 1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki odmawia wydania gwarancji pochodzenia jeżeli wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia, został złożony operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego po upływie terminu, o którym mowa w art. 11h ust. 2.

2. Odmowa wydania gwarancji pochodzenia następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

Art. 11k. 1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na pisemny wniosek podmiotu, uznaje gwarancje pochodzenia wydane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

2. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może odmówić uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy wystąpią uzasadnione wątpliwości co do jej autentyczności lub wiarygodności.

3. Odmowa uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 2, następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

4. O przyczynie odmowy uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 2, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki niezwłocznie informuje Komisję Europejską, podając przyczynę odmowy.

5. Gwarancja pochodzenia, o której mowa w ust. 1, jest ważna przez okres 12 miesięcy od dnia zakończenia wytwarzania energii elektrycznej na którą została wydana.

Art. 111. 1. Rejestr gwarancji pochodzenia prowadzi podmiot prowadzący:

- 1) giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub
- 2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi

– organizujący obrót gwarancjami pochodzenia.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany prowadzić rejestr gwarancji pochodzenia w sposób zapewniający identyfikację:

- 1) wytwórców, którym wydano gwarancję pochodzenia;
- 2) podmiotów, których gwarancje pochodzenia wydane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zostały uznane przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki;
- 3) przysługujących gwarancji pochodzenia oraz odpowiadającej im ilości energii elektrycznej.

3. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazuje informacje o wydanych oraz uznanych gwarancjach pochodzenia podmiotowi, o którym mowa w ust. 1.

4. Wytwórca oraz podmiot posiadający konto w rejestrze gwarancji pochodzenia są obowiązani poinformować Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki oraz podmiot, o którym mowa w ust. 1, o przekazaniu gwarancji pochodzenia odbiorcy końcowemu w terminie 7 dni od dnia jej przekazania.

5. Informacja, o której mowa w ust. 4, podlega wpisowi do rejestru gwarancji pochodzenia.

6. Przeniesienie gwarancji pochodzenia następuje z chwilą dokonania odpowiedniego wpisu w rejestrze gwarancji pochodzenia.

7. Wpis do rejestru gwarancji pochodzenia oraz zmiany dokonane w tym rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia tego rejestru.

8. Wytwórcę energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW zwalnia się z:

- 1) opłat, o których mowa w ust. 7;
- 2) opłaty skarbowej za wydanie gwarancji pochodzenia.

9. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany wydać podmiotowi posiadającemu konto w rejestrze gwarancji pochodzenia dokument potwierdzający przysługujące temu podmiotowi gwarancje pochodzenia w celu potwierdzenia odbiorcy końcowemu, że określona w tym dokumencie ilość energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub do sieci przesyłowej została wytworzona w odnawialnym źródle energii.”;

21) art. 12a otrzymuje brzmienie:

„Art. 12a. Minister właściwy do spraw gospodarki wykonuje uprawnienia Skarbu Państwa, określone w art. 2 pkt 5 lit. a, art. 5a oraz art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. z 2012 r. poz. 1224) w stosunku do operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego i operatora systemu przesyłowego gazowego.”;

22) po art. 15e dodaje się art. 15f w brzmieniu:

„Art. 15f. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki oraz Prezes Urzędu Regulacji Energetyki współpracują z organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej, w celu stworzenia w pełni konkurencyjnego rynku paliw gazowych i energii elektrycznej w Unii Europejskiej, w szczególności promują i ułatwiają współpracę operatorów systemów przesyłowych w zakresie połączeń transgranicznych.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki współpracuje z organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej w celu zapewnienia bezpieczeństwa dostarczania paliw gazowych i promowania solidarności regionalnej w zakresie zapewnienia tego bezpieczeństwa. Współpraca ta obejmuje w szczególności podejmowanie działań mających

na celu zapobieganie powstaniu zagrożenia bezpieczeństwa dostarczania paliw gazowych oraz współdziałanie w przypadku wystąpienia stanów kryzysowych, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 994/2010 w sprawie środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego i uchylenia dyrektywy Rady 2004/67/WE.”;

23) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii sporządza, dla obszaru swojego działania, plan rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe lub energię, na okres nie krótszy niż 3 lata, uwzględniając:

- 1) miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego – w przypadku planów sporządzanych przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją paliw gazowych lub energii;
- 2) ustalenia koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju lub ustalenia planu zagospodarowania przestrzennego województw, albo w przypadku braku takiego planu, strategię rozwoju województwa – w przypadku planów sporządzanych przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem paliw gazowych lub energii;
- 3) politykę energetyczną państwa;
- 4) dziesięcioletni plan rozwoju sieci o zasięgu wspólnotowym, o którym mowa w art. 8 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2010 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 lub w art. 8 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 – w przypadku przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem paliw gazowych lub energii elektrycznej.

2. Operator systemu przesyłowego gazowego i operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego sporządza plan rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe lub energię elektryczną na okres 10 lat. Plan ten w zakresie zapotrzebowania na paliwa gazowe podlega aktualizacji co 2 lata, a w zakresie zapotrzebowania na energię elektryczną – co 3 lata.

3. Operator systemu przesyłowego gazowego wykonujący obowiązki operatora na podstawie umowy, o której mowa w art. 9h ust. 3 pkt 2, aktualizuje corocznie plan rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe.

4. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego i operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego sporządzają plan rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe lub energię elektryczną na okres nie krótszy niż 5 lat. Przepis ust. 2 zdanie drugie stosuje się do aktualizacji planu.

5. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego i operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego sporządzają prognozę dotyczącą stanu bezpieczeństwa dostarczania energii elektrycznej na okres nie krótszy niż 15 lat.

6. Plan rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe lub energię elektryczną sporządzany przez operatora systemu dystrybucyjnego gazowego i operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego uwzględnia odpowiednio plan rozwoju sporządzony przez operatora systemu przesyłowego gazowego i operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego.

7. Plan, o którym mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności:

- 1) przewidywany zakres dostarczania paliw gazowych lub energii;
- 2) przedsięwzięcia w zakresie modernizacji, rozbudowy albo budowy sieci oraz planowanych nowych źródeł paliw gazowych lub energii, w tym odnawialnych źródeł energii;
- 3) przedsięwzięcia w zakresie modernizacji, rozbudowy lub budowy połączeń z systemami gazowymi albo z systemami elektroenergetycznym innych państw – w przypadku planów sporządzanych przez przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii elektrycznej;
- 4) przedsięwzięcia racjonalizujące zużycie paliw i energii u odbiorców, w tym także przedsięwzięcia w zakresie pozyskiwania, transmisji oraz przetwarzania danych pomiarowych z licznika zdalnego odczytu;
- 5) przewidywany sposób finansowania inwestycji;
- 6) przewidywane przychody niezbędne do realizacji planów;
- 7) planowany harmonogram realizacji inwestycji.

8. Plan, o którym mowa w ust. 1, w zakresie obecnego i przyszłego zapotrzebowania na energię elektryczną, opracowywany przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej powinien także określać wielkość zdolności wytwórczych i ich rezerw, preferowane lokalizacje i strukturę nowych źródeł, wielkość zdolności przesyłowych lub dystrybucyjnych w systemie elektroenergetycznym i stopień ich wykorzystania, a także działania i przedsięwzięcia zapewniające bezpieczeństwo dostarczania energii elektrycznej.

9. Operator systemu przesyłowego gazowego albo operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego określając w planie, o którym mowa w ust. 2, poziom połączeń międzysystemowych gazowych albo elektroenergetycznych, bierze w szczególności pod uwagę:

- 1) krajowe, regionalne i europejskie cele w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym projekty stanowiące element osi projektów priorytetowych określonych w załączniku I do decyzji, o której mowa w art. 15b ust. 5 pkt 4;
- 2) istniejące połączenia międzysystemowe gazowe albo elektroenergetyczne oraz ich wykorzystanie w sposób najbardziej efektywny;
- 3) zachowanie właściwych proporcji między kosztami budowy nowych połączeń międzysystemowych gazowych albo elektroenergetycznych, a korzyściami wynikającymi z ich budowy dla odbiorców końcowych.

10. Plan, o którym mowa w ust. 1, powinien zapewniać długookresową maksymalizację efektywności nakładów i kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne, tak aby nakłady i koszty nie powodowały w poszczególnych latach nadmiernego wzrostu cen i stawek opłat za dostarczanie paliw gazowych lub energii, przy zapewnieniu ciągłości, niezawodności i jakości ich dostarczania.

11. W planie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się także zapotrzebowanie na nowe zdolności w systemie przesyłowym lub dystrybucyjnym zgłoszone przez podmioty przyłączone do sieci lub podmioty ubiegające się o przyłączenie do sieci.

12. W celu racjonalizacji przedsięwzięć inwestycyjnych, przy sporządzaniu projektu planu, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorstwa energetyczne są obowiązane współpracować z podmiotami przyłączonymi do sieci oraz z gminami, a w przypadku przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem paliw gazowych lub energii elektrycznej współpracować z samorządem województwa, na którego obszarze przedsiębiorstwo to zamierza realizować przedsięwzięcia inwestycyjne; współpraca powinna polegać w szczególności na:

- 1) przekazywaniu podmiotom przyłączonym do sieci, na ich wniosek, informacji o planowanych przedsięwzięciach w takim zakresie, w jakim przedsięwzięcia te będą miały wpływ na pracę urządzeń przyłączonych do sieci albo na zmianę warunków przyłączenia lub dostawy paliw gazowych lub energii;
- 2) zapewnieniu spójności pomiędzy planami przedsiębiorstw energetycznych i założeniami, strategiami oraz planami, o których mowa w art. 19 i art. 20, a w przypadku przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem paliw gazowych lub energii elektrycznej zapewnienie tej spójności dotyczy planów przedsiębiorstw energetycznych i założeń, strategii i planów sporządzanych przez samorząd województwa.

13. Projekt planu, o którym mowa w ust. 1, podlega uzgodnieniu z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki, z wyłączeniem planów rozwoju przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem lub dystrybucją:

- 1) paliw gazowych, dla mniej niż 50 odbiorców, którym przedsiębiorstwo to dostarcza rocznie łącznie mniej niż 50 mln m³ tych paliw;
- 2) energii elektrycznej, dla mniej niż 100 odbiorców, którym przedsiębiorstwo to dostarcza rocznie łącznie mniej niż 50 GWh tej energii;
- 3) ciepła.

14. Operator systemu przesyłowego gazowego, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, operator systemu dystrybucyjnego gazowego oraz operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przedkładają Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki do uzgodnienia projekt planu, o którym mowa w ust. 2 i 4, i jego aktualizację, do dnia 31 marca. W przypadku projektu planu sporządzonego przez operatora systemu przesyłowego, operator ten przedkłada projekt planu, o którym mowa w ust. 2, i jego aktualizację po przeprowadzeniu konsultacji, o których mowa w ust. 15, wraz z wynikami tych konsultacji.

15. Operator systemu przesyłowego gazowego i operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego konsultują projekt planu, o którym mowa w ust. 2, z wyłączeniem informacji, o których mowa w ust. 7 pkt 5 i 6, oraz z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych lub innych informacji prawnie chronionych, z zainteresowanymi stronami, zamieszczając projekt ten na swojej stronie internetowej i wyznaczając termin na zgłaszanie uwag. Termin ten nie może być krótszy niż 21 dni.

16. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki konsultuje sposób finansowania inwestycji ujętych w planie opracowanym przez operatora systemu przesyłowego gazowego z właścicielem sieci przesyłowej gazowej.

17. Przedsiębiorstwo energetyczne obowiązane do uzgodnienia z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki planu rozwoju, o którym mowa w ust. 1, ustala corocznie plan remontów, który zamieszcza na swojej stronie internetowej.

18. Przedsiębiorstwo energetyczne obowiązane do uzgadniania projektu planu, o którym mowa w ust. 1, z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki corocznie, do dnia 30 kwietnia, przedkłada Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdanie z realizacji tego planu.

19. Samorząd województwa, gminy, przedsiębiorstwa energetyczne lub odbiorcy końcowi paliw gazowych lub energii udostępniają nieodpłatnie przedsiębiorstwom energetycznym, o których mowa w ust. 1, informacje, o których mowa w ust. 7 pkt 1–4 i 7, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych lub innych informacji prawnie chronionych.

20. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w źródłach o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 50 MW sporządza i przedkłada Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki prognozy na okres 15 lat obejmujące w szczególności ilości wytwarzanej energii elektrycznej, przedsięwzięcia w zakresie modernizacji, rozbudowy istniejących lub budowy nowych źródeł, a także dane techniczno-ekonomiczne dotyczące typu i wielkości tych źródeł, ich lokalizacji oraz rodzaju paliwa wykorzystywanego do wytwarzania energii elektrycznej.

21. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej, co 2 lata w terminie do dnia 30 kwietnia danego roku, aktualizuje prognozy, o których mowa w ust. 20, i informuje o tych aktualizacjach Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki oraz operatorów systemów elektroenergetycznych, do których sieci jest przyłączone, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

22. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej przyłączone do sieci przesyłowej przekazują operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego informacje o strukturze i wielkościach zdolności wytwórczych i dystrybucyjnych przyjętych w planach, o których mowa w ust. 2 i 4, lub prognozach, o których mowa w ust. 20, stosownie do postanowień instrukcji opracowanej przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub operatora systemu połączonego elektroenergetycznego.”;

24) po rozdziale 3 dodaje się rozdziały 3a i 3b w brzmieniu:

„Rozdział 3a

Krajowy plan działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych oraz monitorowanie rynku energii elektrycznej, ciepła dostarczanego lub odbieranego z odnawialnego źródła energii, biogazu rolniczego, a także rynku biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie

Art. 20a. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, stosując obiektywne i przejrzyste zasady oraz uwzględniając politykę energetyczną państwa, opracowuje projekt krajowego planu działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych do roku 2020, zwany dalej „krajowym planem działania”.

2. Krajowy plan działania określa w szczególności:

- 1) krajowy cel w zakresie udziału energii i paliw pozyskiwanych ze źródeł odnawialnych, zużywanych w energetyce oraz w transporcie;
- 2) cele pośrednie, obejmujące dwuletnie okresy, określające model i sposób dojścia do krajowego celu wskazanego w pkt 1;
- 3) wpływ środków polityki efektywności energetycznej na końcowe zużycie energii brutto oraz działania jakie należy podjąć do osiągnięcia krajowego celu wskazanego w pkt 1;
- 4) końcowe zużycie energii brutto pozyskiwanej ze źródeł odnawialnych, w tym w energetyce oraz w transporcie;
- 5) działania jakie powinny zostać podjęte do osiągnięcia celów pośrednich, niezbędne w poszczególnych latach aż do osiągnięcia krajowego celu wskazanego w pkt 1, w zakresie:
  - a) współpracy między jednostkami samorządu terytorialnego a organami administracji rządowej,
  - b) współpracy międzynarodowej dotyczącej pozyskiwania energii i paliw ze źródeł odnawialnych oraz projektów energetycznych,
  - c) krajowej strategii rozwoju zasobów biomasy, w tym rozwoju jej nowych zasobów.

3. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, w drodze uchwały, przyjmuje krajowy plan działania.

4. Przyjęty przez Radę Ministrów krajowy plan działania minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej.

5. W przypadku:

- 1) gdy udział energii i paliw pozyskanych ze źródeł odnawialnych, określony w krajowym planie działania, obniży się poniżej orientacyjnego kursu w okresie dwuletnim, bezpośrednio poprzedzającym okres określony w krajowym planie działania albo
- 2) wydania zalecenia przez Komisję Europejską

– minister właściwy do spraw gospodarki opracowuje i przekazuje Komisji Europejskiej aktualizację krajowego planu działania.

6. Do aktualizacji krajowego planu działania przepisy ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.

Art. 20b. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki monitoruje realizację celu krajowego wskazanego w art. 20a ust. 2 pkt 1, w szczególności na podstawie danych przekazanych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki oraz wyników badań statystycznych prowadzonych zgodnie z programem badań statystycznych statystyki publicznej w rozumieniu art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2012 r. poz. 591 oraz z 2013 r. poz. 2).

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, co dwa lata, sporządza i przedstawia Radzie Ministrów sprawozdanie zawierające wyniki monitorowania realizacji celu krajowego, wraz ze wskazaniem postępu w promowaniu wykorzystania energii i paliw ze źródeł odnawialnych.

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, zawiera informacje dotyczące w szczególności:

- 1) udziału energii i paliw ze źródeł odnawialnych, zużywanych w energetyce i w transporcie, oraz możliwości dysponowania tymi źródłami;
- 2) stanu infrastruktury technicznej odnawialnych źródeł energii;
- 3) wpływu środków polityki efektywności energetycznej na końcowe zużycie energii brutto;
- 4) działań podejmowanych do realizacji celu krajowego, o którym mowa w art. 20a ust. 2 pkt 1;
- 5) przewidywanego zapotrzebowania na energię i paliwa pozyskiwane ze źródeł odnawialnych;
- 6) planowanych i będących w budowie odnawialnych źródeł energii;
- 7) postępu dokonanego w usprawnianiu procedur administracyjnych oraz usuwaniu barier regulacyjnych i innych w rozwoju wykorzystania energii i paliw pozyskanych ze źródeł odnawialnych.

4. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, przyjmuje sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, do dnia 30 listopada roku, w którym sprawozdanie zostało sporządzone.

5. Przyjęte przez Radę Ministrów sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej, w terminie do dnia 31 grudnia roku, w którym sprawozdanie zostało sporządzone.

Art. 20c. 1. Zadania związane z funkcjonowaniem rynku energii i paliw pozyskiwanych ze źródeł odnawialnych zużywanych w energetyce i w transporcie, wykonują minister właściwy do spraw gospodarki, minister właściwy do spraw rozwoju wsi, minister właściwy do spraw rynków rolnych, minister właściwy do spraw środowiska, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki oraz Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, zwany dalej „Prezesem GUS”.

2. Realizacja zadań określonych w ust. 3–8 ma na celu identyfikację kierunku rozwoju odnawialnych źródeł energii, wypracowanie optymalnego i zrównoważonego stopnia wykorzystania poszczególnych rodzajów odnawialnych źródeł energii, zwiększanie bezpieczeństwa energetycznego, ochronę środowiska oraz osiągnięcie celów wynikających z przyjętych umów międzynarodowych.

3. Zadania ministra właściwego do spraw gospodarki w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) określanie krajowych środków mających na celu rozwój wykorzystania energii i paliw pozyskiwanych ze źródeł odnawialnych;
- 2) monitorowanie funkcjonowania instrumentów wspierających wytwarzanie energii i paliw pozyskiwanych ze źródeł odnawialnych oraz działań mających na celu ich wykorzystanie;

- 3) podejmowanie działań mających na celu usprawnienie procedur administracyjnych związanych z prowadzeniem procesu inwestycyjnego na rzecz pozyskiwania energii ze źródeł odnawialnych oraz usuwanie innych barier mogących ograniczać wzrost pozyskiwania energii ze źródeł odnawialnych;
- 4) monitorowanie funkcjonowania gwarancji pochodzenia;
- 5) opracowywanie analiz w zakresie zapotrzebowania na energię i paliwa pozyskane ze źródeł odnawialnych oraz ich nadwyżek.

4. Zadania ministra właściwego do spraw rozwoju wsi w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) promowanie wykorzystania biomasy pochodzenia rolniczego na cele energetyczne z uwzględnieniem potrzeb produkcji żywności;
- 2) monitorowanie zmian powierzchni gruntów przeznaczanych pod uprawy energetyczne.

5. Zadania ministra właściwego do spraw rynków rolnych w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obejmują monitorowanie ilości i rodzajów surowców wykorzystanych do wytwarzania energii z biogazu rolniczego, a także biokomponentów stosowanych w paliwach transportowych.

6. Zadania ministra właściwego do spraw środowiska w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obejmują opracowywanie analiz w zakresie określenia:

- 1) szacunkowego wpływu wytwarzania biokomponentów i biopłynów na zasoby wodne oraz na jakość wody i gleby;
- 2) szacunkowej wartości ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w związku z pozyskaniem energii i paliw ze źródeł odnawialnych.

7. Zadania Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) przekazywanie informacji dotyczących odnawialnych źródeł energii, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 19, stosownie do zakresu zadań Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki;
- 2) monitorowanie wykonania obowiązku, przez przedsiębiorstwa energetyczne, w zapewnieniu pierwszeństwa w przesyłaniu lub dystrybucji energii elektrycznej wytwarzanej w odnawialnych źródłach energii.

8. Zadania Prezesa GUS w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obejmują prowadzenie stałej statystyki dotyczącej udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto, w podziale na sektory elektroenergetyki, ciepłownictwa i chłodnictwa oraz transportu.

9. Zgromadzone w trakcie realizacji zadań, o których mowa w ust. 3–8, informacje z postępu w promowaniu wykorzystania energii i paliw ze źródeł odnawialnych, minister właściwy do spraw gospodarki, minister właściwy do spraw rozwoju wsi, minister właściwy do spraw rynków rolnych, minister właściwy do spraw środowiska, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki oraz Prezes GUS, udostępniają w Biuletynie Informacji Publicznej.

Art. 20d. 1. Udział energii ze źródeł odnawialnych oblicza się jako iloraz wartości końcowego zużycia energii brutto ze źródeł odnawialnych oraz wartości końcowego zużycia energii brutto ze wszystkich źródeł, wyrażony w procentach.

2. Metodologię i definicje stosowane przy wyliczaniu udziału energii ze źródeł odnawialnych określa rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. U. L 304 z 14.11.2008, str. 1).

Art. 20e. 1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki sporządza informacje o zużyciu paliw i energii wytworzonych ze źródeł odnawialnych dotyczące:

- 1) mocy zainstalowanej poszczególnych rodzajów odnawialnych źródeł energii objętych koncesją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na wykonywanie działalności gospodarczej polegającej na wytwarzaniu energii elektrycznej,
- 2) ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii, określonego na podstawie wydanych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki świadectw pochodzenia oraz świadectw pochodzenia biogazu, z podziałem na rodzaje odnawialnych źródeł energii,
- 3) ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii, objętego postanowieniami o odmowie wydania świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia z biogazu rolniczego,
- 4) ilości wydanych gwarancji pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii, z podziałem na rodzaje odnawialnych źródeł energii, na które zostały one wydane

– w terminie 25 dni od zakończenia każdego kwartału.

2. Prezes Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacje o wysokości uiszczonych opłat zastępczych, według stanu na koniec danego kwartału, w terminie 45 dni od zakończenia kwartału.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, sporządza zbiorczą informację o zużyciu paliw i energii wytworzonych ze źródeł odnawialnych. Informację tę minister właściwy do spraw gospodarki niezwłocznie zamieszcza na swoich stronach internetowych w Biuletynie Informacji Publicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Art. 20f. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania:

- 1) końcowego zużycia energii brutto ze źródeł odnawialnych, uwzględniając sumę końcowego zużycia energii:
  - a) elektrycznej brutto ze źródeł odnawialnych,
  - b) brutto ze źródeł odnawialnych w ciepłownictwie i chłodnictwie oraz
  - c) ze źródeł odnawialnych w transporcie,
- 2) znormalizowanej ilości energii elektrycznej wytworzonej w elektrowniach wodnych lub w farmach wiatrowych,
- 3) rzeczywistej ilości ciepła wytworzonego z energii aerothermalnej, geothermalnej lub hydrothermalnej przez pompy ciepła

– biorąc pod uwagę rodzaj działalności gospodarczej, możliwości techniczne i organizacyjne w zakresie wytwarzania energii w odnawialnych źródłach energii.

Art. 20g. Przez energię ze źródeł odnawialnych, o której mowa w niniejszym rozdziale, rozumie się energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię aerothermalną, geothermalną, hydrothermalną, energię fal, prądów i pływów morskich, energię spadku rzek oraz energię pozyskiwaną z biomasy, biogazu pochodzącego ze składowisk odpadów, a także biogazu powstałego w procesach odprowadzania lub oczyszczania ścieków albo rozkładu składowych szczątków roślinnych i zwierzęcych.

Rozdział 3b

Warunki i tryb wydawania certyfikatów instalatorom mikroinstalacji i małych instalacji oraz akredytowania organizatorów szkoleń

Art. 20h. 1. Osoba dokonująca instalacji mikroinstalacji lub małych instalacji, zwana dalej „instalatorem”, może wystąpić z pisemnym wnioskiem do Prezesa Urzędu Dozoru Technicznego, zwanego dalej „Prezesem UDT”, o wydanie certyfikatu.

2. Certyfikat jest dokumentem potwierdzającym posiadanie przez instalatora kwalifikacji do instalowania następujących rodzajów odnawialnego źródła energii:

- 1) kotłów i pieców na biomasę lub
- 2) systemów fotowoltaicznych, lub
- 3) słonecznych systemów grzewczych, lub
- 4) pomp ciepła, lub
- 5) płytkich systemów geothermalnych.

3. Certyfikat może być wydany instalatorowi, który spełnia następujące warunki:

- 1) posiada:
  - a) pełną zdolność do czynności prawnych oraz korzysta z pełni praw publicznych,
  - b) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe, wydany na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.¹²⁾) lub inny równoważny dokument potwierdzający kwalifikacje do instalacji urządzeń i instalacji sanitarnych, elektroenergetycznych, grzewczych, chłodniczych lub elektrycznych lub

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091, Nr 167, poz. 1400 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 208, poz. 1532 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 42, poz. 273, Nr 80, poz. 542, Nr 115, poz. 791, Nr 120, poz. 818, Nr 180, poz. 1280 i Nr 181, poz. 1292, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 145, poz. 917, Nr 216, poz. 1370 i Nr 235, poz. 1618, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 31, poz. 206, Nr 56, poz. 458, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1705, z 2010 r. Nr 44, poz. 250, Nr 54, poz. 320, Nr 127, poz. 857 i Nr 148, poz. 991, z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 139, poz. 814, Nr 149, poz. 887 i Nr 205, poz. 1206, z 2012 r. poz. 941 i 979 oraz z 2013 r. poz. 87 i 827.

- c) udokumentowane trzyletnie doświadczenie zawodowe w zakresie instalowania lub modernizacji urządzeń i instalacji: sanitarnych, energetycznych, grzewczych, chłodniczych lub elektrycznych, lub
  - d) świadectwo ukończenia co najmniej dwusemestralnych studiów podyplomowych lub równorzędnych, których program dotyczył zagadnień zawartych w zakresie programowym szkoleń określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 20v pkt 2, lub
  - e) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia u producenta danego rodzaju odnawialnego źródła energii, które w części teoretycznej i praktycznej zawierało zagadnienia w zakresie projektowania, instalowania, konserwacji, modernizacji lub utrzymania w należyтым stanie technicznym odnawialnego źródła energii;
- 2) nie był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu;
  - 3) ukończył szkolenie podstawowe dla osób ubiegających się o wydanie certyfikatu instalatora mikroinstalacji lub małej instalacji, poświadczony zaświadczeniem, przeprowadzone przez akredytowanego organizatora szkoleń, o którym mowa w art. 20q ust. 1 lub w art. 20w, w zakresie dotyczącym instalowania danego rodzaju odnawialnego źródła energii;
  - 4) złożył z wynikiem pozytywnym egzamin przeprowadzony przez komisję egzaminacyjną, odpowiednio dla danego rodzaju odnawialnego źródła energii, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia ukończenia szkolenia podstawowego.

4. Instalator, który posiada:

- 1) dyplom potwierdzający kwalifikacje w zawodzie technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej lub
- 2) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe w zakresie urządzeń i systemów energetyki odnawialnej wydany na podstawie przepisów ustawy o systemie oświaty, lub
- 3) dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lub w specjalności w zakresie odnawialnych źródeł energii, albo urządzeń i instalacji sanitarnych, elektroenergetycznych, grzewczych, chłodniczych, ciepłych i klimatyzacyjnych lub elektrycznych wydany na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.¹³⁾)

– może uzyskać certyfikat, jeżeli spełnia warunki, o których mowa w ust. 3 pkt 1 lit. a oraz w pkt 2.

Art. 20i. 1. Egzamin dla instalatorów ubiegających się o wydanie certyfikatu przeprowadza się co najmniej dwa razy w ciągu roku. Informację o terminie i miejscu egzaminu Prezes UDT ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Dozoru Technicznego, co najmniej na trzydzieści dni przed planowanym terminem egzaminu.

2. Komisję Egzaminacyjną, zwaną dalej „Komisją”, przeprowadzającą egzamin dla osób ubiegających się o wydanie certyfikatu uprawniającego do instalowania danego rodzaju odnawialnego źródła energii, powołuje Prezes UDT.

3. Członków Komisji powołuje na 4 lata Prezes UDT spośród osób wskazanych we wnioskach podmiotów, o których mowa w ust. 4, oraz wyznaczonych przez Prezesa UDT.

4. Wniosek o powołanie członka Komisji mogą zgłosić w szczególności:

- 1) izby gospodarcze i izby rzeczoznawców oraz stowarzyszenia naukowo-techniczne, pod warunkiem że zgodnie ze statutem wykonują działalność w zakresie odnawialnych źródeł energii;
- 2) jednostki i instytucje o zasięgu regionalnym lub ogólnokrajowym wykonujące działalność w zakresie danego rodzaju odnawialnego źródła energii;
- 3) producenci oraz przedsiębiorcy wykonujący działalność w zakresie odnawialnego źródła energii;
- 4) ośrodki szkoleniowe lub szkoły, w których jest prowadzone kształcenie zawodowe z zakresu odnawialnych źródeł energii lub energetyki.

5. W skład Komisji wchodzi co najmniej 7 członków przeprowadzających egzamin dla danego rodzaju odnawialnego źródła energii określonego w art. 20h ust. 2.

Art. 20j. 1. Wniosek o wydanie certyfikatu zawiera:

- 1) imię (imiona) i nazwisko wnioskodawcy;
- 2) datę i miejsce urodzenia wnioskodawcy;

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 742 i 1544 oraz z 2013 r. poz. 675 i 829.

- 3) adres zamieszkania oraz adres do korespondencji wnioskodawcy;
- 4) numer PESEL, o ile został nadany, albo rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość wnioskodawcy;
- 5) określenie zakresu certyfikatu, ze wskazaniem rodzaju odnawialnego źródła energii;
- 6) aktualne miejsce pracy lub wykonywania działalności gospodarczej przez wnioskodawcę.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca jest obowiązany dołączyć następujące dokumenty:

- 1) kopię dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań, o których mowa w art. 20h ust. 3 pkt 1 lit. b–e lub w ust. 4;
- 2) oświadczenie o wyrażeniu zgody albo odmowie ujawnienia w rejestrze, o którym mowa w art. 20zb ust. 1 pkt 1, informacji dotyczących miejsca pracy albo wykonywania działalności gospodarczej przez instalatora.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca jest obowiązany dołączyć także oświadczenie następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że posiadam pełną zdolność do czynności prawnych, korzystam z pełni praw publicznych, nie byłem karany.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o których mowa w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204, z późn. zm.¹⁴⁾).

5. Wniosek złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej powinien być opatrzony bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

Art. 20k. 1. Przed wydaniem certyfikatu Prezes UDT dokonuje sprawdzenia spełnienia przez instalatora ubiegającego się o wydanie certyfikatu wymagań, o których mowa w art. 20h ust. 3 lub 4.

2. Prezes UDT, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia złożenia wniosku, jest obowiązany do wydania certyfikatu albo zawiadomienia o odmowie wydania certyfikatu.

3. Certyfikat wydaje się na 5 lat.

Art. 20l. Prezes UDT odmawia wydania certyfikatu po stwierdzeniu, że instalator ubiegający się o wydanie certyfikatu nie spełnia któregośkolwiek z wymagań określonych w art. 20h ust. 3 lub 4, albo, gdy instalatorowi cofnięto certyfikat, a od cofnięcia certyfikatu nie upłynął rok.

Art. 20m. 1. Prezes UDT cofa wydany certyfikat, w przypadku:

- 1) ograniczenia lub utraty zdolności do czynności prawnych instalatora;
- 2) pozbawienia instalatora z mocy prawomocnego wyroku sądowego praw publicznych;
- 3) skazania instalatora prawomocnym wyrokiem sądu za umyślnie popełnione przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu;
- 4) gdy certyfikat jest wykorzystywany przez instalatora niezgodnie z jego zakresem lub istnieją udokumentowane dowody, że mikroinstalacja albo mała instalacja jest zainstalowana niezgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. Instalator, któremu cofnięto certyfikat, może ubiegać się ponownie o wydanie certyfikatu po upływie roku od dnia cofnięcia certyfikatu.

Art. 20n. 1. Prezes UDT, na wniosek instalatora złożony nie później niż na 30 dni przed dniem upływu ważności uprzednio wydanego certyfikatu przedłuża ważność certyfikatu na okres kolejnych 5 lat, pod warunkiem że instalator:

- 1) złożył oświadczenie, że spełnia warunki, o których mowa w art. 20h ust. 3 lub 4;
- 2) w terminie 12 miesięcy poprzedzających dzień upływu ważności certyfikatu ukończył szkolenie przypominające, potwierdzone zaświadczeniem, przeprowadzone przez akredytowanego organizatora szkoleń;
- 3) przedstawi wykaz zainstalowanych, poddanych modernizacji lub utrzymywanych w należyтым stanie technicznym minimum pięciu referencyjnych mikroinstalacji lub małych instalacji w celu potwierdzenia ciągłości pracy.

¹⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808, z 2007 r. Nr 50, poz. 331, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1371, z 2009 r. Nr 201, poz. 1540, z 2011 r. Nr 85, poz. 459 i Nr 134, poz. 779 oraz z 2012 r. poz. 1445.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera dane określone w art. 20j ust. 1.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, instalator jest obowiązany dołączyć następujące dokumenty:

- 1) wykaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, zawierający w szczególności:
  - a) wskazanie miejsca lub miejsc zainstalowania instalacji,
  - b) opis mikroinstalacji albo małej instalacji, w szczególności jej rodzaj i moc zainstalowaną, z określeniem rodzaju wykonanych czynności;
- 2) oświadczenie o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.¹⁵⁾) oświadczam, że dane zawarte we wniosku o przedłużenie ważności certyfikatu są zgodne z prawdą”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

4. Prezes UDT przed przedłużeniem ważności certyfikatu dokonuje sprawdzenia spełnienia przez instalatora wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, oraz przyjmuje oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

5. Prezes UDT odmawia przedłużenia ważności certyfikatu w przypadku, gdy instalator nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w ust. 1.

Art. 20o. 1. W przypadku utraty lub zniszczenia certyfikatu, na wniosek instalatora, Prezes UDT wydaje wtórnik tego dokumentu.

2. Instalator, który po uzyskaniu wtórnika certyfikatu odzyskał utracony dokument jest obowiązany zwrócić ten dokument Prezesowi UDT.

Art. 20p. 1. Osoby będące obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz osoby będące obywatelami innych państw, którym na podstawie umów międzynarodowych lub przepisów prawa Unii Europejskiej przysługuje prawo podjęcia zatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mogą instalować mikroinstalacje lub małe instalacje, jeżeli posiadają:

- 1) ważny certyfikat lub równoważny dokument wydany w tym państwie zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku IV dyrektywy 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych i zgłoszą Prezesowi UDT zamiar rozpoczęcia instalacji mikroinstalacji i małej instalacji nie później niż 30 dni przed zamierzonym rozpoczęciem instalacji lub
- 2) certyfikat wydany na zasadach określonych w niniejszej ustawie.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, powinno zawierać dane określone w art. 20j ust. 1, i stanowi podstawę wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 20zb ust. 1 pkt 1. Zgłoszenie powinno również zawierać oświadczenie wnioskującego, że certyfikat lub równoważny dokument wydany w innym państwie, jest ważny i może być stosowany w obrocie.

Art. 20q. 1. Akredytowanym organizatorem szkolenia podstawowego lub przypominającego, o których mowa odpowiednio w art. 20h ust. 3 pkt 3 oraz w art. 20n ust. 1 pkt 2, może być podmiot, który:

- 1) posiada system zarządzania szkoleniami;
- 2) posiada warunki lokalowe i wyposażenie gwarantujące prawidłowe przeprowadzenie szkoleń;
- 3) dysponuje kadrą posiadającą kwalifikacje niezbędne do przeprowadzenia szkolenia;
- 4) uzyskał akredytację Prezesa UDT, zwaną dalej „akredytacją”, w zakresie szkolenia odpowiedniego dla danego rodzaju odnawialnego źródła energii wymienionego w art. 20h ust. 2.

¹⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474 i Nr 240, poz. 1602, z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 24, poz. 130, Nr 39, poz. 202, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381, Nr 94, poz. 549, Nr 117, poz. 678, Nr 133, poz. 767, Nr 160, poz. 964 i Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 233, poz. 1381 i Nr 240, poz. 1431 oraz z 2013 r. poz. 611, 849 i 905.

2. System zarządzania szkoleniami, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera w szczególności:

- 1) wskazanie osoby odpowiedzialnej za zarządzanie organizacją szkoleń i za informacje związane ze szkoleniem;
- 2) procedurę dokumentowania i weryfikacji kompetencji personelu prowadzącego szkolenia oraz zapewnienia ciągłej aktualizacji ich wiedzy;
- 3) procedurę rejestrowania uczestników szkoleń oraz dokumentowania przebiegu szkoleń wraz z oceną ich efektywności;
- 4) procedurę nadzoru nad:
  - a) aktualizacją i dokonywaniem zmian w programach szkoleń i materiałach szkoleniowych,
  - b) stanem urządzeń technicznych, w tym wyposażeniem laboratoryjnym lub innymi urządzeniami do zajęć praktycznych;
- 5) zasady informowania o:
  - a) cenniku opłat za szkolenia oraz trybie ich wnoszenia,
  - b) miejscu odbywania, datach i godzinach rozpoczęcia oraz zakończenia szkolenia,
  - c) zakresie programowym szkolenia, w tym przepisach prawnych, normach, specyfikacjach technicznych i innych pomocach niezbędnych do realizacji programu szkolenia,
  - d) wyposażeniu dostarczanym przez organizatora, w tym środkach ochrony indywidualnej oraz wymaganiach bezpieczeństwa i higieny pracy związanych z miejscami szkolenia

– dla danego rodzaju odnawialnego źródła energii, przy uwzględnieniu dobrej praktyki szkoleniowej.

Art. 20r. 1. W celu uzyskania akredytacji podmiot składa do Prezesa UDT pisemny wniosek o udzielenie akredytacji odpowiednio do danego typu szkolenia i rodzaju odnawialnego źródła energii, w zakresie, w którym zamierza prowadzić szkolenia.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie firmy organizatora szkolenia, jego siedziby i adresu miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) organizatora szkolenia oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli zostały nadane;
- 3) określenie:
  - a) typu przeprowadzanych szkoleń,
  - b) rodzaju odnawialnego źródła energii w zakresie, w którym zamierza prowadzić szkolenie,
  - c) miejsca lub miejsc prowadzenia szkolenia.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, organizator szkolenia jest obowiązany dołączyć następujące dokumenty:

- 1) tablicę korelacji zakresu programowego szkolenia prowadzonego przez organizatora z zakresem programowym szkolenia określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 20v,
- 2) procedury systemu zarządzania szkoleniami, o których mowa w art. 20q ust. 2 pkt 2–4,
- 3) wykaz szkoleń z określeniem zakresu programowego dla danego typu szkolenia, z podziałem na grupy tematyczne i zagadnienia,
- 4) wykaz zajęć szkoleniowych oraz liczby godzin edukacyjnych,
- 5) wykaz urządzeń technicznych, w tym wyposażenia laboratoryjnego lub innych urządzeń do zajęć praktycznych,
- 6) wykaz osób prowadzących zajęcia teoretyczne i praktyczne wraz z danymi dotyczącymi wykształcenia oraz przebiegu praktyki zawodowej

– dla danego typu szkolenia i rodzaju odnawialnego źródła energii.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o których mowa w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej powinien być opatrzony bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

Art. 20s. 1. Prezes UDT przed udzieleniem akredytacji dokonuje oceny wniosku oraz dokumentów złożonych przez organizatora szkoleń oraz sprawdzenia spełnienia przez organizatora szkolenia wymagań, o których mowa w art. 20q ust. 1 pkt 1–3.

2. W przypadku stwierdzenia w czasie sprawdzenia, o którym mowa w ust. 1, iż organizator szkolenia nie spełnia któregokolwiek z wymagań, o których mowa w art. 20q ust. 1 pkt 1–3, Prezes UDT wzywa organizatora szkolenia do usunięcia braków w terminie siedmiu dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

3. Prezes UDT, w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia złożenia wniosku, jest obowiązany do udzielenia akredytacji organizatorowi szkolenia albo zawiadomienia o odmowie udzielenia akredytacji.

4. Akredytacja jest udzielana na 5 lat, od dnia jej udzielenia, i podlega okresowej weryfikacji, nie rzadziej niż raz w czasie ważności udzielonej akredytacji.

Art. 20t. Prezes UDT odmawia udzielenia akredytacji organizatorowi szkoleń, jeżeli organizator szkolenia nie spełnia któregokolwiek z wymagań, o których mowa w art. 20q ust. 1 pkt 1–3.

Art. 20u. Prezes UDT cofa udzieloną akredytację jeżeli wyniki okresowej weryfikacji, o której mowa w art. 20s ust. 4, są negatywne.

Art. 20v. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki i sposób udzielania akredytacji organizatorowi szkoleń oraz sposób jej okresowej weryfikacji i cofnięcia, wzór wniosku o udzielenie akredytacji, wzór zgłoszenia, o którym mowa w art. 20w ust. 1 pkt 1, oraz wzór zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia,
- 2) zakres programowy szkoleń podstawowych i przypominających, części teoretycznej i praktycznej, obejmujący minimalny zakres wiedzy i umiejętności odpowiednio dla danego rodzaju odnawialnego źródła energii wymienionego w art. 20h ust. 2, w przypadku osób ubiegających się o wydanie lub przedłużenie ważności certyfikatu,
- 3) wymagania kwalifikacyjne dla kandydata na członka Komisji, sposób doskonalenia zawodowego w czasie trwania powołania oraz sposób ich dokumentowania, tryb powoływania, okresowej weryfikacji i odwoływania członków Komisji, sposób działania Komisji oraz wynagradzania jej członków,
- 4) sposób opracowywania, weryfikacji i przechowywania katalogu pytań egzaminacyjnych,
- 5) warunki, formę i tryb przeprowadzania egzaminu oraz kryteria jego łącznej oceny,
- 6) sposób wnoszenia opłat, o których mowa w art. 20za ust. 1,
- 7) wzory wniosków o wydanie certyfikatu oraz o przedłużenie ważności certyfikatu, wzór graficzny certyfikatu i jego wtórnika oraz wzór zgłoszenia, o którym mowa w art. 20p ust. 1 pkt 1,
- 8) sposób prowadzenia rejestrów, o których mowa w art. 20zb ust. 1, oraz warunki i sposób przechowywania dokumentacji dotyczącej udzielonej akredytacji i wydania certyfikatu

– mając na uwadze zapewnienie odpowiedniej jakości montażu mikroinstalacji i małych instalacji, bezstronny i niezależny przebieg postępowań w sprawie akredytacji organizatorów szkoleń oraz certyfikacji instalatorów danego rodzaju odnawialnego źródła energii, a także sposób dokumentowania, ewidencjonowania oraz przechowywania dokumentacji dotyczącej postępowań.

Art. 20w. 1. Podmiot prowadzący działalność w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, może być organizatorem szkolenia podstawowego lub przypominającego, o których mowa w art. 20h ust. 3 pkt 3 oraz w art. 20n ust. 1 pkt 2, jeżeli:

- 1) posiada ważną akredytację udzieloną przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, i zgłosi Prezesowi UDT zamiar rozpoczęcia szkoleń nie później niż 60 dni przed zamierzonym rozpoczęciem szkoleń lub
- 2) posiada akredytację udzieloną na zasadach określonych w niniejszej ustawie.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, powinno zawierać dane określone w art. 20r ust. 2, i stanowi podstawę wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 20zb ust. 1 pkt 2. Zgłoszenie powinno również zawierać oświadczenie wnioskującego, że akredytacja udzielona przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jest ważna.

Art. 20x. 1. Przy Prezesie UDT działa Komitet Odwoławczy, zwany dalej „Komitetem”, który liczy nie więcej niż 10 osób posiadających wiedzę i doświadczenie w zakresie dotyczącym certyfikacji i akredytacji.

2. Do zadań Komitetu należy rozpatrywanie odwołań w sprawach odmowy wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu, odmowy przedłużenia ważności certyfikatu, odmowy udzielenia akredytacji oraz cofnięcia akredytacji.

3. Kadencja Komitetu trwa 4 lata.

4. W skład Komitetu wchodzi proporcjonalnie, w liczbie zapewniającej brak dominacji którejkolwiek ze stron, osoby reprezentujące organy administracji rządowej, ogólnopolskie stowarzyszenia i organizacje: konsumenckie, pracodawców, gospodarcze i naukowo-techniczne, jeżeli zakres ich działania obejmuje zadania związane z promowaniem wykorzystania odnawialnych źródeł energii.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Prezesa UDT o zgłoszonych kandydatach, na wniosek organów, stowarzyszeń i organizacji, o których mowa w ust. 4, powołuje oraz odwołuje członków Komitetu.

6. Organizację i tryb pracy Komitetu określa regulamin nadany przez Prezesa UDT w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki.

7. Obsługę administracyjno-organizacyjną Komitetu zapewnia Urząd Dozoru Technicznego.

Art. 20y. 1. W przypadku:

- 1) odmowy wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu oraz odmowy przedłużenia ważności certyfikatu,
- 2) odmowy udzielenia akredytacji lub cofnięcia akredytacji

– przysługuje odwołanie.

2. Odwołanie, o którym mowa w ust. 1, wnosi się za pośrednictwem Prezesa UDT do Komitetu w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o odmowie wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu, odmowie przedłużenia ważności certyfikatu, odmowie udzielenia akredytacji lub cofnięcia akredytacji.

3. Odwołanie rozpatruje trzyosobowy zespół, wyznaczony spośród członków Komitetu przez Przewodniczącego Komitetu, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia odwołania.

4. Nadanie pisma z odwołaniem w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529), lub w polskim urzędzie konsularnym jest równoznaczne z wniesieniem go do Komitetu.

Art. 20z. 1. Po rozpatrzeniu odwołania, o którym mowa w art. 20y ust. 1, Komitet:

- 1) stwierdza zasadność odwołania i przekazuje sprawę Prezesowi UDT do ponownego rozpoznania albo
- 2) oddala odwołanie.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, osobie lub podmiotowi przysługuje skarga do sądu administracyjnego, za pośrednictwem Komitetu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o oddaleniu odwołania; w postępowaniu przed sądem stosuje się odpowiednio przepisy o zaskarżaniu do sądu decyzji.

Art. 20za. 1. Mając na względzie bezstronny i niezależny przebieg postępowań w sprawie akredytacji organizatorów szkoleń oraz certyfikacji instalatorów dla danego rodzaju odnawialnego źródła energii wymienionego w art. 20h ust. 2, a także zapewnienie właściwego dokumentowania, ewidencjonowania i bezpiecznego przechowywania ich dokumentacji, pobiera się opłaty za:

- 1) przeprowadzenie egzaminu, która nie może być niższa niż 5% i wyższa niż 20% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującej w dniu ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Dozoru Technicznego terminu egzaminu;
- 2) wydanie certyfikatu, która nie może być wyższa niż 5% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującej w dniu złożenia wniosku o wydanie certyfikatu;
- 3) przedłużenie ważności certyfikatu, która nie może być niższa niż 5% i wyższa niż 10% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującej w dniu złożenia wniosku o przedłużenie ważności certyfikatu;
- 4) wydanie wtórnika certyfikatu, wynoszącą 50 zł za każdy wydany wtórnik;
- 5) udzielanie akredytacji, wynoszącą 150% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującej w dniu złożenia wniosku o udzielenie akredytacji.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 5, uwzględniając w szczególności konieczność zapewnienia pokrycia kosztów przeprowadzania egzaminów, wydawania dokumentów oraz udzielania akredytacji.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 5, nie podlegają zwrotowi w razie odmowy przez Prezesa UDT wydania certyfikatu, przedłużenia ważności certyfikatu, albo udzielenia akredytacji.

4. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią przychód Urzędu Dozoru Technicznego.

Art. 20zb. 1. Prezes UDT prowadzi w systemie informatycznym rejestry:

- 1) certyfikowanych instalatorów, wydanych certyfikatów i ich wtórników;
- 2) akredytowanych organizatorów szkoleń.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, obejmuje następujące dane:

- 1) imię (imiona) i nazwisko instalatora;
- 2) datę i miejsce urodzenia instalatora;
- 3) numer PESEL – o ile został nadany, albo rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość instalatora;
- 4) adres zamieszkania oraz adres do korespondencji;
- 5) numer zaświadczenia ukończenia szkolenia;
- 6) numer protokołu z przeprowadzonego egzaminu;
- 7) numer, datę i miejsce wydania certyfikatu lub jego wtórnika;
- 8) datę ważności i zakres certyfikatu;
- 9) miejsce pracy albo wykonywania działalności gospodarczej przez instalatora;
- 10) datę cofnięcia certyfikatu.

3. Dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 7 i 8 są jawne. Dodatkowo jawne są dane, o których mowa w ust. 2 pkt 9, w przypadku wyrażenia przez zainteresowanego zgody na ich ujawnienie odpowiednio na warunkach, o których mowa w art. 20j ust. 2 pkt 2.

4. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wpisuje się osoby, o których mowa w art. 20p.

5. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, obejmuje dane, o których mowa w art. 20r ust. 2.

6. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest jawny.

7. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wpisuje się podmioty, o których mowa w art. 20w.

Art. 20zc. 1. Prezes UDT administruje i przetwarza dane zawarte w rejestrach w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

2. W przypadku wygaśnięcia ważności certyfikatu lub jego cofnięcia, Prezes UDT po 5 latach od daty wygaśnięcia lub cofnięcia certyfikatu usuwa z rejestru, o którym mowa w art. 20zb ust. 1 pkt 1, dane dotyczące instalatora.

3. W przypadku wygaśnięcia akredytacji organizatora szkoleń lub jej cofnięcia, Prezes UDT po 3 miesiącach od daty wygaśnięcia lub cofnięcia akredytacji usuwa dane organizatora szkoleń z rejestru, o którym mowa w art. 20zb ust. 1 pkt 2.

Art. 20zd. Dokumentacja dotycząca postępowania w sprawie wydania certyfikatów, ich wtórników oraz udzielenia akredytacji jest przechowywana przez Prezesa UDT przez okres 5 lat.”;

25) w art. 21:

a) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Prezesa URE powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa URE.”,

b) w ust. 2e zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Nabór na stanowisko Prezesa URE przeprowadza zespół, powołany przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów.”,

c) ust. 2h otrzymuje brzmienie:

„2h. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.”,

d) po ust. 2k dodaje się ust. 2l–2o w brzmieniu:

„2l. Prezes URE jest powoływany na pięcioletnią kadencję i może być ponownie powołany tylko raz. Po upływie kadencji Prezes URE pełni swoją funkcję do czasu powołania następcy.

2m. Prezes URE może zostać odwołany, przez Prezesa Rady Ministrów, przed upływem kadencji, na którą został powołany, wyłącznie w przypadku:

- 1) rażącego naruszenia prawa;
- 2) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za popełnione umyślnie przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 3) orzeczenia zakazu zajmowania kierowniczych stanowisk lub pełnienia funkcji związanych ze szczególną odpowiedzialnością w organach państwa;
- 4) choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie zadań;
- 5) złożenia rezygnacji.

2n. Wiceprezes URE tymczasowo, do czasu powołania nowego Prezesa URE, wykonuje obowiązki Prezesa URE w razie:

- 1) śmierci Prezesa URE;
- 2) odwołania Prezesa URE przed upływem kadencji;
- 3) stwierdzenia nieważności powołania Prezesa URE lub innych przyczyn nieobjęcia urzędu po dokonaniu powołania.

2o. Osoba wykonująca obowiązki Prezesa URE nie może dokonać zwolnienia, o którym mowa w art. 49 ust. 1.”,

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wiceprezesa URE powołuje Prezes URE spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Prezes URE odwołuje wiceprezesa URE.”,

f) ust. 5a i 5b otrzymują brzmienie:

„5a. Nabór na stanowisko Wiceprezesa Urzędu Regulacji Energetyki przeprowadza zespół, powołany przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.

5b. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowisko, o którym mowa w ust. 5, stosuje się odpowiednio ust. 2b, 2d, 2f, 2g oraz 2i–2k. Informacje o naborze na stanowisko wiceprezesa Urzędu Regulacji Energetyki ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki. Do ogłoszenia stosuje się przepisy ust. 2c zdanie drugie.”,

g) po ust. 5b dodaje się ust. 5c i 5d w brzmieniu:

„5c. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki.

5d. Wiceprezes Urzędu Regulacji Energetyki jest powoływany na pięcioletnią kadencję i może być ponownie powołany tylko raz. Po upływie kadencji Wiceprezes Urzędu Regulacji Energetyki pełni swoją funkcję do czasu powołania następcy.”,

h) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Prezes Rady Ministrów, w drodze zarządzenia, nadaje statut URE, określający jego organizację wewnętrzną oraz strukturę terenową.”;

26) uchyla się art. 22;

27) w art. 23:

a) w ust. 2:

– pkt 4a otrzymuje brzmienie:

„4a) kontrolowanie wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 49a ust. 1 i 2 oraz w art. 49b ust. 1;”;

– po pkt 6 dodaje się pkt 6a–6c w brzmieniu:

„6a) przyznawanie certyfikatu niezależności;

6b) kontrolowanie wypełniania przez właściciela sieci przesyłowej oraz operatora systemu przesyłowego gazowego obowiązków określonych w niniejszej ustawie oraz umowie, o której mowa w art. 9h ust. 3 pkt 2, w tym monitorowanie powiązań pomiędzy właścicielem sieci przesyłowej a operatorem systemu przesyłowego gazowego oraz przepływu informacji między nimi;

6c) informowanie Komisji Europejskiej o wyznaczeniu operatorów systemów przesyłowych;”;

– pkt 11a otrzymuje brzmienie:

„11a) kontrolowanie realizacji przez operatora systemu przesyłowego gazowego lub operatora systemu połączonego gazowego oraz innych uczestników rynku paliw gazowych obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005, a także wykonywanie innych obowiązków organu regulacyjnego wynikających z tego rozporządzenia oraz zatwierdzanie odpowiednich punktów w systemie przesyłowym, objętych obowiązkiem, o którym mowa w art. 18 tego rozporządzenia;”;

– po pkt 11a dodaje się pkt 11b w brzmieniu:

„11b) zatwierdzanie metod alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami, opracowanych zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 lub rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowej gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005;”;

– po pkt 14a dodaje się pkt 14b–14d w brzmieniu:

„14b) współpraca z organami regulacyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz z Agencją, w szczególności w zakresie sporządzania i stosowania kodeksów sieci oraz zatwierdzania metod zarządzania ograniczeniami opracowanymi zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005, a także w zakresie integracji krajowych sektorów energetycznych na poziomie regionalnym;

14c) zawieranie umów z organami regulacyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w celu zacieśniania współpracy w zakresie regulacji;

14d) zwracanie się do Agencji w sprawie zgodności decyzji wydanych przez inne organy regulacyjne, o których mowa w pkt 14b, z wytycznymi, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 714/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 lub w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 oraz informowanie Komisji Europejskiej o niezgodności tych decyzji;”;

– w pkt 18 w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) średniej ceny energii elektrycznej dla odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwie domowym uwzględniającej opłatę za świadczenie usługi dystrybucji energii elektrycznej, obliczanej na podstawie cen zawartych w umowach kompleksowych;”;

b) w ust. 2a pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) realizację planów, o których mowa w art. 16 ust. 2 i 4, z uwzględnieniem zamierzeń inwestycyjnych wynikających ze sprawozdania, o którym mowa w art. 15b ust. 3.”,

c) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Prezes URE uchyla decyzję wydaną w sprawach, o których mowa w ust. 2, jeżeli Komisja Europejska stwierdziła jej niezgodność z przepisami wydanymi na podstawie rozporządzenia (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 lub rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005, w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania informacji od Komisji Europejskiej o konieczności jej uchylecia, i informuje o tym uchyleciu Komisję Europejską.

6. Prezes URE współpracując z organami regulacyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz z Agencją zapewnia taki sam stopień poufności otrzymanych informacji, jaki jest wymagany od organu udostępniającego informacje.”;

28) w art. 24:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes URE składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki corocznie, w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku, sprawozdanie ze swojej działalności, w tym ocenę bezpieczeństwa dostarczania paliw gazowych i energii elektrycznej, stosownie do zakresu działania określonego w art. 23 ust. 2, oraz przedstawia, na jego żądanie, informacje z zakresu swojej działalności.”,

b) uchyla się ust. 2;

29) w art. 32 w ust. 1 w pkt 4 w lit. b kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) obrotu paliwami gazowymi lub energią elektryczną innego, niż określony w lit. b, dokonywanego przez giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A., lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, nabywające lub zbywające paliwa gazowe lub energię elektryczną, z tytułu realizacji zadań określonych w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji zawieranych poza giełdą towarową lub rynkiem, o których mowa w lit. b.”;

30) art. 44 otrzymuje brzmienie:

„Art. 44. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne, zapewniając równoprawne traktowanie odbiorców oraz eliminowanie subsydiowania skrośnego, jest obowiązane prowadzić ewidencję księgową w sposób umożliwiający odrębne obliczenie kosztów i przychodów, zysków i strat dla wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie:

- 1) dostarczania paliw gazowych lub energii, w tym kosztów stałych, kosztów zmiennych i przychodów, odrębnie dla wytwarzania, przesyłania, dystrybucji i obrotu paliwami gazowymi lub energią, magazynowania paliw gazowych i skraplania gazu ziemnego lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego, a także w odniesieniu do grup odbiorców określonych w taryfie;
- 2) niezwiązanym z działalnością wymienioną w pkt 1.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane do sporządzania i przechowywania, na zasadach i w trybie określonych w przepisach o rachunkowości, sprawozdania finansowego zawierającego bilans oraz rachunek zysków i strat za okresy sprawozdawcze, odrębnie dla poszczególnych rodzajów wykonywanej działalności gospodarczej, o których mowa w ust. 1.

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, podlega badaniu, zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, także w zakresie zapewnienia równoprawnego traktowania odbiorców oraz eliminowania subsydiowania skrośnego pomiędzy działalnościami, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

4. Sprawozdanie finansowe sporządzane przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii elektrycznej powinno zawierać informację o przychodach z tytułu wykonywania prawa własności do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej.

5. Przedsiębiorstwa energetyczne dokonujące zmiany przyjętych zasad (polityki) rachunkowości, o których mowa w art. 4 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, są obowiązane do zamieszczenia w sprawozdaniu finan-

sowym informacji o tych zmianach wraz z uzasadnieniem; zmiany te muszą gwarantować porównywalność informacji zawartych w sprawozdaniach finansowych sporządzonych przed wprowadzeniem tych zmian oraz po ich wprowadzeniu.

6. Przedsiębiorstwo energetyczne, które nie jest obowiązane na podstawie odrębnych przepisów do publikowania sprawozdań finansowych, udostępnia te sprawozdania do publicznego wglądu w swojej siedzibie.”;

31) po art. 49a dodaje się art. 49b i art. 49c w brzmieniu:

„Art. 49b. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem paliwami gazowymi jest obowiązane sprzedawać nie mniej niż 55% gazu ziemnego wysokometanowego wprowadzonego w danym roku do sieci przesyłowej:

- 1) w punktach wejścia do krajowego systemu przesyłowego na połączeniach z systemami przesyłowymi innych państw lub
- 2) siecią gazociągów kopalnianych, lub
- 3) terminalami skroplonego gazu ziemnego

– na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy:

- 1) gazu ziemnego stanowiącego zapasy obowiązkowe gazu ziemnego w rozumieniu art. 24 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1190);
- 2) gazu ziemnego wyprowadzanego w danym roku z sieci przesyłowej w punktach wyjścia z krajowego systemu przesyłowego na połączeniach z systemami przesyłowymi innych państw, w ilości równej ilości gazu ziemnego wprowadzonego do sieci przesyłowej w tym roku;
- 3) gazu ziemnego sprzedawanego operatorom systemów gazowych w celu realizacji ich zadań określonych w ustawie;
- 4) gazu ziemnego wykorzystywanego na potrzeby własne.

3. Przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się obrotem gazem ziemnym z zagranicą, które w danym roku posiadają prawo do przepustowości w punktach wymienionych w ust. 1 pkt 1, w wielkości mniejszej niż 10% sumy przepustowości wszystkich punktów wymienionych w ust. 1 pkt 1, są zwolnione z obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

4. Nie podlegają zwolnieniu z obowiązku, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się obrotem gazem ziemnym z zagranicą wchodzące w skład grupy kapitałowej w rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli łączna wielkość przepustowości w punktach wymienionych w ust. 1 pkt 1, do których przedsiębiorstwa te posiadają prawo, jest większa, niż 10% sumy przepustowości wszystkich punktów wymienionych w ust. 1 pkt 1.

5. Przedsiębiorstwa energetyczne przekazują Prezesowi URE, w terminie do dnia 31 marca roku następnego, sprawozdania z realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

Art. 49c. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem gazem ziemnym z zagranicą przekazuje Prezesowi URE informacje o realizacji umów dotyczących zakupu gazu ziemnego z zagranicy za ostatni kwartał, w tym o cenach i ilościach zakupionego gazu ziemnego, w terminie 30 dni od dnia zakończenia kwartału.

2. Na podstawie informacji, o której mowa w ust. 1, Prezes URE ogłasza w Biuletynie URE średnie kwartalne ceny zakupu gazu ziemnego z zagranicy, w tym odrębnie dla gazu ziemnego sprowadzonego z państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz dla gazu ziemnego sprowadzanego z innych państw, w terminie 45 dni od dnia zakończenia kwartału, biorąc pod uwagę przepisy o ochronie informacji niejawnych lub innych informacji prawnie chronionych.”;

32) po rozdziale 6 dodaje się rozdział 6a w brzmieniu:

„Rozdział 6a

Zasady współpracy międzynarodowej w zakresie wspólnych projektów inwestycyjnych oraz współpracy międzynarodowej w zakresie odnawialnych źródeł energii

Art. 55a. 1. Transfer statystyczny odbywa się na podstawie umowy międzynarodowej, zawartej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443, z późn. zm.¹⁶⁾), albo na podstawie umowy cywilnoprawnej.

¹⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 216, poz. 1824, z 2010 r. Nr 213, poz. 1395 oraz z 2011 r. Nr 117, poz. 676.

2. Umowy, o których mowa w ust. 1, powinny co najmniej zawierać postanowienia określające:

- 1) ilość przekazywanej energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii;
- 2) cenę energii elektrycznej, o której mowa w pkt 1;
- 3) sposób prowadzenia rozliczeń za energię elektryczną, o której mowa w pkt 1;
- 4) okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania;
- 5) zobowiązanie stron umowy do przekazywania Komisji Europejskiej informacji o transferze statystycznym określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii, w szczególności ilości i ceny przekazywanej energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii.

3. Informację o transferze statystycznym określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii strony umowy przekazują Komisji Europejskiej nie później, niż w terminie 3 miesięcy po zakończeniu każdego roku, w którym dokonano transferu statystycznego.

4. W przypadku nieosiągnięcia przez Rzeczpospolitą Polską krajowego celu, o którym mowa w art. 20a ust. 2 pkt 1, nie dokonuje się, w danym roku kalendarzowym transferów statystycznych.

5. Zawarcie umowy cywilnoprawnej wymaga uzyskania zgody Rady Ministrów.

6. Umowa cywilnoprawna, w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia, jest przekazywana Radzie Ministrów do wiadomości.

Art. 55b. Minister właściwy do spraw gospodarki przesyła Komisji Europejskiej, w terminie 14 dni od dnia zawarcia umowy, o której mowa w art. 55a ust. 1, informacje dotyczące transferu statystycznego, w tym dotyczące określonej ilości i cen energii lub paliw wytworzonych w odnawialnych źródłach energii, która może zostać uwzględniona w realizacji krajowego celu, o którym mowa w art. 20a ust. 2 pkt 1.

Art. 55c. 1. Transfer statystyczny nie ma wpływu na osiągnięcie krajowego celu, o którym mowa w art. 20a ust. 2 pkt 1.

2. Warunkiem osiągnięcia krajowego celu, wynikającego z krajowego planu działania, jest realizacja zobowiązania stron umowy, o której mowa w art. 55a ust. 1, do przekazywania Komisji Europejskiej informacji o transferze statystycznym.

3. W przypadku przekazania określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii w formie transferu statystycznego, należy:

- 1) przekazaną lub sprzedaną ilość określonej energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii przez Rzeczpospolitą Polską innym państwom członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwom członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronom umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, odjąć od określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii która jest uwzględniana przy obliczaniu krajowego celu, wynikającego z krajowego planu działania;
- 2) przyjętą lub zakupioną określoną ilość energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii przez Rzeczpospolitą Polską od innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, dodać do określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii która jest uwzględniana przy obliczaniu krajowego celu, wynikającego z krajowego planu działania.

Art. 55d. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej, w terminie do dnia 31 grudnia 2016 r., może przystąpić na warunkach określonych w umowie zawieranej z innymi podmiotami z państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, do realizacji wspólnego projektu energetycznego, dotyczącego energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii, zwanego dalej „wspólnym projektem energetycznym”.

2. Wspólnym projektem energetycznym jest w szczególności budowa nowego odnawialnego źródła energii lub modernizacja istniejącego odnawialnego źródła energii dokonana po dniu 25 czerwca 2009 r., oraz z której wytworzona określona ilość energii elektrycznej będzie zaliczana do krajowego celu, o którym mowa w art. 20a ust. 2 pkt 1.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, które przystąpiło do wspólnego projektu energetycznego, informuje niezwłocznie ministra właściwego do spraw gospodarki o każdym zrealizowanym etapie wspólnego projektu energetycznego, w szczególności o odnawialnych źródłach energii służących do wytwarzania energii elektrycznej, oraz ilości wytworzonej energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii.

4. Zakres współfinansowania, termin realizacji wspólnego projektu energetycznego oraz obowiązki stron określi umowa, o której mowa w ust. 1.

Art. 55e. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, stosując obiektywne i przejrzyste zasady oraz biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, po uzyskaniu opinii ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, w drodze decyzji, wyraża zgodę na przystąpienie przedsiębiorstwa energetycznego do wspólnego projektu energetycznego.

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje się na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 55d ust. 1.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorstw energetycznych, które zamierzają realizować wspólny projekt energetyczny;
- 2) opis odnawialnego źródła energii, którego dotyczy wspólny projekt energetyczny;
- 3) określenie udziału lub ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii, która będzie mogła być zaliczana do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, wynikającego z krajowego planu działania;
- 4) określenie okresu, w pełnych latach kalendarzowych, w którym wytworzona energia elektryczna będzie mogła być zaliczona do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, wynikającego z krajowego planu działania;
- 5) zasady korzystania odnawialnego źródła energii z mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki wyrażając zgodę, o której mowa w ust. 1, określi udział lub ilość energii elektrycznej, która będzie zaliczona do krajowego celu, o którym mowa w art. 20a ust. 2 pkt 1.

5. Po wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej informację zawierającą:

- 1) oznaczenie państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z którego podmioty będą uczestniczyły we wspólnym projekcie energetycznym;
- 2) opis odnawialnego źródła energii, którego ma dotyczyć wspólny projekt energetyczny;
- 3) określenie udziału lub ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii, która będzie zaliczana do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 4) określenie okresu, w pełnych latach kalendarzowych, w których wytworzona energia elektryczna będzie mogła być zaliczana do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

6. W przypadku konieczności zmiany wspólnego projektu energetycznego przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało zgodę, o której mowa w ust. 1, jest obowiązane wystąpić do ministra właściwego do spraw gospodarki z wnioskiem o wyrażenie zgody na zmianę wspólnego projektu energetycznego.

7. Do wyrażenia zgody na dokonanie zmian we wspólnym projekcie energetycznym przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio.

Art. 55f. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej oraz państwu członkowskiemu z którym realizowany jest wspólny projekt energetyczny, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku kalendarzowym realizacji wspólnego projektu energetycznego, informację o udziale lub ilości energii elektrycznej wytworzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w odnawialnym źródle energii, objętej wspólnym projektem energetycznym:

- 1) oddanej do eksploatacji po dniu 25 czerwca 2009 r. lub
- 2) zmodernizowanej po dniu 25 czerwca 2009 r.

– jeżeli energia elektryczna zostanie zaliczona do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Art. 55g. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, realizując zobowiązania międzynarodowe, może uwzględnić w krajowym celu, o którym mowa w art. 20a ust. 2 pkt 1, energię elektryczną wytworzoną w odnawialnych źródłach energii zlokalizowanych na terenie państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wyłącznie w przypadku, gdy energia elektryczna wytworzona w odnawialnych źródłach energii zostanie zużyta na obszarze Unii Europejskiej, z uwzględnieniem ust. 2.

2. Energię elektryczną uwzględnia się w krajowym celu, o którym mowa w art. 20a ust. 2 pkt 1, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) energia elektryczna zostanie zużyta na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem, że:
  - a) ilość energii elektrycznej równoważna ilości energii elektrycznej uwzględnianej w obliczeniach jest przypisana do alokowanej mocy połączeń międzysystemowych przez właściwych operatorów systemów przesyłowych w kraju pochodzenia, kraju przeznaczenia i, o ile ma to zastosowanie, w każdym kraju trzecim tranzytu,
  - b) ilość energii elektrycznej równoważna ilości energii elektrycznej uwzględnianej do obliczeń została zarejestrowana w wykazie zbilansowania przez właściwego operatora systemu przesyłowego,
  - c) przypisana zdolność i wytwarzanie energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii odnoszą się do tego samego okresu, o którym mowa w pkt 2;
- 2) energia elektryczna jest wytwarzana w odnawialnych źródłach energii, które oddano do eksploatacji po dniu 25 czerwca 2009 r., lub w tej części w odnawialnych źródłach energii, którą zmodernizowano po tej dacie;
- 3) energia elektryczna nie była objęta instrumentami wspierającymi wytwarzanie tej energii w ramach systemu wsparcia obowiązującego w państwie niebędącym członkiem Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, z wyłączeniem pomocy inwestycyjnej przyznanej dla tego odnawialnego źródła energii.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, przekazuje Komisji Europejskiej raport w którym określa ilość energii elektrycznej, którą wytworzono w danym roku kalendarzowym, oraz ilość energii elektrycznej zaliczanej do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku za który raport jest sporządzony.”;

33) w art. 56:

- a) w ust. 1:
  - pkt 1c otrzymuje brzmienie:

„1c) nie przedstawia informacji, o których mowa w art. 7 ust. 8l, art. 9c ust. 3 pkt 9a lit. f, ust. 9–9b, art. 9d ust. 8, art. 11c ust. 3, art. 11e ust. 5 i art. 16 ust. 21 i 22;”
  - po pkt 1f dodaje się pkt 1g w brzmieniu:

„1g) ustala instrukcję, o której mowa w art. 9g ust. 8b, niespełniającą wymagań określonych w ustawie;”
  - po pkt 24 dodaje się pkt 24a w brzmieniu:

„24a) nie będąc operatorem systemu przesyłowego, dystrybucyjnego, magazynowania paliw gazowych lub operatorem systemu skraplania gazu ziemnego lub operatorem systemu połączonego wyznaczonym na podstawie art. 9h świadczy usługi przesyłania, dystrybucji, magazynowania paliw gazowych, skraplania gazu ziemnego lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego;”
  - po pkt 25 dodaje się pkt 25a w brzmieniu:

„25a) z nieuzasadnionych przyczyn nie występuje do Prezesa URE z wnioskiem o przyznanie certyfikatu niezależności lub nie dopełnia warunków określonych w decyzji, o której mowa w art. 9h¹ ust. 12;”
  - pkt 26 otrzymuje brzmienie:

„26) nie przestrzega obowiązków, o których mowa w art. 9h ust. 11 i 12;”
  - pkt 31 i 32 otrzymują brzmienie:

„31) nie przedkłada sprawozdań, o których mowa w art. 9d ust. 5a i art. 16 ust. 18 lub planów, o których mowa w art. 16 ust. 2 i 4;

32) nie przestrzega obowiązków, o których mowa w art. 49a ust. 1 i 2, art. 49b ust. 1 oraz w art. 49c ust. 1;”

– w pkt 33 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 34 w brzmieniu:

„34) nie przekazuje w terminie informacji, o których mowa w art. 9a ust. 1a⁵ pkt 1.”,

b) w ust. 2d pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ust. 1 pkt 28, 30 i 34 wynosi 10 000 zł.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.¹⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W nowych budynkach oraz istniejących budynkach poddawanych przebudowie lub przedsięwzięciu służącemu poprawie efektywności energetycznej w rozumieniu przepisów o efektywności energetycznej, które są użytkowane przez jednostki sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów o finansach publicznych, zaleca się stosowanie urządzeń wykorzystujących energię wytworzoną w odnawialnych źródłach energii, a także technologie mające na celu budowę budynków o wysokiej charakterystyce energetycznej.”;

2) w art. 29 w ust. 2 pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) montażu pomp ciepła, urządzeń fotowoltaicznych o zainstalowanej mocy elektrycznej do 40 kW oraz wolno stojących kolektorów słonecznych;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 743) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw gospodarki sprawuje nadzór nad Prezesem Głównego Urzędu Miar oraz nad działalnością Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej.”;

2) w art. 33a w ust. 1 w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15 w brzmieniu:

„15) Urząd Regulacji Energetyki.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284, z późn. zm.¹⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w pkt 2:

– lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) różne rodzaje energii lub paliwa gazowe w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059 oraz z 2013 r. poz. 984),”

– lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) niebędące instrumentami finansowymi prawa majątkowe, których cena zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny lub wartości oznaczonych co do gatunku rzeczy, określonych rodzajów energii, paliw gazowych, mierników i limitów wielkości produkcji, emisji zanieczyszczeń lub praw majątkowych, o których mowa w lit. d i f,”

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) transakcji giełdowej – rozumie się przez to umowę dotyczącą towarów giełdowych zawartą na giełdzie towarowej, w tym umowę zawartą w celu realizacji obrotu transgranicznego w ramach łączenia rynków, przez:

a) członków giełdy,

b) zleceniodawców, którzy zawarli umowę ze spółkami handlowymi prowadzącymi działalność maklerską, o której mowa w art. 38 ust. 2 pkt 2, w zakresie obrotu towarami giełdowymi, o których mowa w pkt 2 lit. a,

c) inne podmioty uprawnione do uczestniczenia w obrocie transgranicznym w ramach łączenia rynków;”

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 45, poz. 235, Nr 94, poz. 551, Nr 135, poz. 789, Nr 142, poz. 829, Nr 185, poz. 1092 i Nr 232, poz. 1377 oraz z 2012 r. poz. 472, 951 i 1256.

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 81, poz. 530 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 94, poz. 551, Nr 106, poz. 622 i Nr 205, poz. 1208.

c) w pkt 16 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 17–20 w brzmieniu:

- „17) łączeniu rynków – rozumie się przez to tworzony przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub operatora systemu przesyłowego gazowego i podmiot prowadzący giełdę towarową transgraniczny mechanizm łączenia rynków krajowych oparty o wspólny algorytm ustalania cen i udostępnione uczestnikom połączonych rynków zdolności przesyłowe na połączeniach z innymi systemami przesyłowymi elektroenergetycznymi lub gazowymi;
- 18) obrocie transgranicznym – rozumie się przez to obrót energią elektryczną lub paliwami gazowymi dokonywany przez użytkowników systemu z użytkownikami innych systemów przesyłowych elektroenergetycznych lub gazowych na podstawie umów dwustronnych lub transakcji zawieranych w ramach łączenia rynków;
- 19) derywacie elektroenergetycznym – rozumie się przez to instrument finansowy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. d i e ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, który odnosi się do energii elektrycznej;
- 20) derywacie gazowym – rozumie się przez to instrument finansowy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. d i e ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, który odnosi się do gazu ziemnego.”;

2) w art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. O ile przepisy innych ustaw nie stanowią inaczej, proponowanie nabycia lub nabywanie niebędących instrumentami finansowymi praw majątkowych, których cena zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny lub wartości oznaczonych co do gatunku rzeczy, określonych rodzajów energii, paliw gazowych, mierników i limitów wielkości produkcji lub emisji zanieczyszczeń, lub od ceny lub wartości praw majątkowych, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d, przy wykorzystaniu środków masowego przekazu, albo w inny sposób, jeżeli propozycja jest skierowana do więcej niż 300 osób albo do nieoznaczonego adresata, z wyjątkiem proponowania nabycia praw w postępowaniu likwidacyjnym, upadłościowym lub egzekucyjnym, może być dokonywane pod warunkiem uprzedniego wprowadzenia tych praw do obrotu giełdowego i wyłącznie za pośrednictwem giełdy.”;

3) w art. 5:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2e w brzmieniu:

„2a. Spółka, o której mowa w ust. 1, może również dokonywać łączenia rynków w celu umożliwienia członkom giełdy udziału w obrocie transgranicznym.

2b. Spółka, o której mowa w ust. 1, może prowadzić giełdę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi. Prowadzenie giełdy wymaga zezwolenia wydawanego z zachowaniem trybu określonego w art. 25 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

2c. Na giełdzie, o której mowa w ust. 2b, może być prowadzony obrót wyłącznie instrumentami finansowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. d, e oraz i ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, których instrumentem bazowym jest towar giełdowy dopuszczony do obrotu na giełdzie towarowej, w tym derywatami elektroenergetycznymi i derywatami gazowymi.

2d. Warunku dopuszczenia instrumentu bazowego do obrotu na giełdzie towarowej, o którym mowa w ust. 2c, nie stosuje się do instrumentów pochodnych odnoszących się do uprawnień do emisji, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. i ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

2e. Do spółki, o której mowa w ust. 1, oraz do giełdy, o której mowa w ust. 2b, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, z wyłączeniem:

- 1) możliwości organizowania alternatywnego systemu obrotu;
- 2) art. 21 ust. 3a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Spółka, o której mowa w ust. 1, może dokonywać rozliczeń:

- 1) transakcji giełdowych,
- 2) transakcji zawartych poza giełdą przez będące jej członkami przedsiębiorstwa energetyczne, o których mowa w art. 9 ust. 3 pkt 4, jeżeli ich przedmiotem są określone rodzaje energii, paliwa gazowe, limity wielkości produkcji lub emisji zanieczyszczeń, prawa majątkowe, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f, albo niebędące instrumentami finansowymi prawa majątkowe, których cena zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny lub wartości energii danego rodzaju lub paliw gazowych, lub praw majątkowych, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f

– pod warunkiem, że regulamin giełdy określi zasady dokonywania rozliczeń takich transakcji.”;

- c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:
„5a. Minimalna wysokość kapitału zakładowego spółki prowadzącej giełdę, o której mowa w ust. 2b, wynosi 10 000 000 zł.”;
- 4) w art. 9:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Z zastrzeżeniem art. 5 ust. 3a, stronami transakcji giełdowych mogą być wyłącznie podmioty, o których mowa w art. 2 pkt 3, oraz giełdowa izba rozrachunkowa, Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A., zwany dalej „Krajowym Depozytem”, i spółka której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, a także spółki prowadzące giełdy towarowe lub giełdowe izby rozrachunkowe poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;
- b) w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) przedsiębiorstwa energetyczne oraz będący osobami prawnymi odbiorcy uprawnieni do zmiany sprzedawcy w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;”;
- c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. Podmioty, o których mowa w ust. 3 pkt 4, mogą być wyłącznie stronami zawieranych na własny rachunek transakcji giełdowych, których przedmiotem są towary giełdowe będące określonymi rodzajami energii lub paliwami gazowymi, limitami wielkości produkcji lub emisji zanieczyszczeń, prawami majątkowymi, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f, lub niebędącymi instrumentami finansowymi prawami majątkowymi, których cena zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny lub wartości energii danego rodzaju lub paliw gazowych, lub praw majątkowych, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f, po spełnieniu warunków, o których mowa w art. 50b ust. 1.”;
- 5) w art. 14:
- a) po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu:
„2c. Giełdowa izba rozrachunkowa może także dokonywać obsługi finansowej oraz wykonywać zadania określone w art. 15 ust. 5 i 6 w odniesieniu do transakcji innych, niż transakcje giełdowe, jeżeli ich przedmiotem są określone rodzaje energii, paliwa gazowe, limity wielkości produkcji lub emisji zanieczyszczeń, prawa majątkowe, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f albo niebędące instrumentami finansowymi prawa majątkowe, których cena zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny lub wartości danego rodzaju energii lub paliw gazowych lub praw majątkowych, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f.”;
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Giełdowa izba rozrachunkowa nie może prowadzić działalności innej niż określona w ust. 2, 2b i 2c.”;
- 6) w art. 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Członkami giełdowej izby rozrachunkowej mogą być wyłącznie jej akcjonariusze, spółki prowadzące giełdę towarową lub giełdową izbę rozrachunkową z siedzibą w krajach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, towarowe domy maklerskie, domy maklerskie oraz podmioty, o których mowa w art. 9 ust. 3 pkt 4 i w art. 50 ust. 1, o ile są członkami giełdy.”;
- 7) w art. 16 w ust. 2 pkt 1–3 otrzymują brzmienie:
„1) tryb zgłaszania izbie i rejestracji przez izbę wierzytelności członków izby, wynikających z transakcji przez nią obsługiwanych;
2) terminy i sposoby zaspokajania wierzytelności członków izby, wynikających z transakcji przez nią obsługiwanych, w tym w szczególności szczegółowe zasady rozliczania tych transakcji;
3) tryb postępowania przy wykonywaniu innych zleceń przekazanych izbie przez jej członków w związku z obsługiwaniem przez nią transakcjami;”;
- 8) w art. 18 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:
„3. Do rozliczania przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, transakcji giełdowych lub innych transakcji w ramach wykonywania funkcji giełdowej izby rozrachunkowej stosuje się odpowiednio art. 14 ust. 2 zdanie drugie, ust. 2b i 2c, art. 15 oraz art. 17, a w pozostałym zakresie – przepisy ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

4. W przypadku gdy funkcję giełdowej izby rozrachunkowej pełni podmiot, o którym mowa w ust. 1, prawa i obowiązki członków giełdowej izby rozrachunkowej oraz zasady rozliczania transakcji giełdowych lub innych transakcji określa odrębny regulamin uchwalony przez radę nadzorczą danego podmiotu, na wniosek jego zarządu. Regulamin ten zawiera w szczególności elementy, o których mowa w art. 16 ust. 2.”;

9) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, na wniosek Komisji, może cofnąć zezwolenie na prowadzenie giełdy, w przypadku gdy spółka prowadząca giełdę:

- 1) nie rozpoczęła prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie wskazanym w decyzji w sprawie udzielenia zezwolenia;
- 2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem;
- 3) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę;
- 4) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia;
- 5) prowadzi działalność z naruszeniem przepisów prawa, postanowień regulaminów lub procedur regulujących prowadzenie giełdy;
- 6) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu;
- 7) narusza interesy uczestników obrotu.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, Komisja może:

- 1) odstąpić od wystąpienia z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1 i nałożyć na spółkę prowadzącą giełdę towarową karę pieniężną do wysokości 10% całkowitego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku takiego sprawozdania karę pieniężną do wysokości 10% prognozowanego przychodu określonego w załączonej do wniosku o udzielenie zezwolenia, zgodnie z art. 7 ust. 3, analizie ekonomiczno-finansowej, nie większą jednak niż do wysokości 10 000 000 zł,
- 2) wystąpić z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1 i jednocześnie nałożyć na spółkę prowadzącą giełdę karę pieniężną, o której mowa w pkt 1, do wysokości 10% całkowitego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku takiego sprawozdania karę pieniężną do wysokości 10% prognozowanego przychodu określonego w załączonej do wniosku o udzielenie zezwolenia, zgodnie z art. 7 ust. 3, analizie ekonomiczno-finansowej, nie większą jednak niż do wysokości 10 000 000 zł

– jeżeli uzasadnia to stopień naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca giełdę.”;

10) po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu:

„Art. 25a. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do sposobu organizowania łączenia rynków w obrocie transgranicznym.”;

11) w art. 50b ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Podmioty, o których mowa w art. 9 ust. 3 pkt 4, mogą zawierać na giełdzie, we własnym imieniu, transakcje, których przedmiotem są towary giełdowe będące określonymi rodzajami energii lub paliwami gazowymi, limitami wielkości produkcji i emisji zanieczyszczeń, prawami majątkowymi, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f, lub niebędącymi instrumentami finansowymi prawami majątkowymi, których cena zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny lub wartości danego rodzaju energii lub paliw gazowych, lub praw majątkowych, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f, pod warunkiem zatrudnienia maklera giełd towarowych, w celu reprezentowania tych podmiotów w transakcjach giełdowych, oraz:

- 1) zawarcia z towarowym domem maklerskim lub domem maklerskim, będącymi członkami giełdowej izby rozrachunkowej, umowy o rozliczanie transakcji, albo
- 2) uzyskania zezwolenia Komisji na prowadzenie rachunków lub rejestrów tych towarów giełdowych.

2. W przypadku zawarcia umowy o rozliczenie transakcji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, transakcje zawierane przez podmioty, o których mowa w art. 9 ust. 3 pkt 4, będą rozliczane przez będący członkiem danej giełdy towarowy dom maklerski lub dom maklerski albo przez będący członkiem giełdowej izby rozrachunkowej towarowy dom maklerski lub dom maklerski, który na podstawie tej umowy będzie gwarantować wywiązywanie się przez te podmioty z wszelkich zobowiązań z tytułu zawieranych transakcji giełdowych lub transakcji zawieranych w obrocie transgranicznym.”;

12) w art. 56a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto z naruszeniem art. 3 ust. 1 proponuje nabycie lub nabywa niebędące instrumentami finansowymi prawa majątkowe, których cena zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny lub wartości oznaczonych co do gatunku rzeczy, określonych rodzajów energii, paliw gazowych, mierników i limitów wielkości produkcji lub emisji zanieczyszczeń, lub od ceny lub wartości praw majątkowych, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d, podlega grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie.”

Art. 5. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219, z późn. zm.¹⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przedsiębiorców wytwarzających energię elektryczną lub ciepło, lub prowadzących hurtowy lub detaliczny handel energią elektryczną, paliwami gazowymi lub ciepłem, z zastrzeżeniem art. 37 ust. 3;”;

2) w art. 37 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Sądy rozpatrują spory:

- 1) o prawa majątkowe wynikłe z umów sprzedaży produktów i świadczenia usług zawartych pomiędzy konsumentami i przedsiębiorcami,
- 2) wynikłe z umów o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej, ciepłowniczej lub gazowej, umów o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, gazu ziemnego lub umów o świadczenie usług przesyłania i dystrybucji ciepła, umów sprzedaży oraz umów kompleksowych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059 oraz z 2013 r. poz. 984), w których jedną ze stron jest konsument

– na podstawie regulaminu.”

Art. 6. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 963) w art. 37 w pkt 17 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 18 w brzmieniu:

„18) wykonywanie zadań określonych w przepisach ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059 oraz z 2013 r. poz. 984).”

Art. 7. W ustawie z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 966) w art. 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Za dochód uważa się wszelkie przychody po odliczeniu kosztów ich uzyskania oraz po odliczeniu składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe oraz na ubezpieczenie chorobowe, określonych w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych, chyba że zostały już zaliczone do kosztów uzyskania przychodu. Do dochodu nie wlicza się świadczeń pomocy materialnej dla uczniów, dodatków dla sierot zupełnych, jednorazowych zapomóg z tytułu urodzenia się dziecka, dodatku z tytułu urodzenia dziecka, pomocy w zakresie dożywiania, zasiłków pielęgnacyjnych, zasiłków okresowych z pomocy społecznej, jednorazowych świadczeń pieniężnych i świadczeń w naturze z pomocy społecznej, dodatku mieszkaniowego, dodatku energetycznego oraz zapomogi pieniężnej, o której mowa w przepisach o zapomogdzie pieniężnej dla niektórych emerytów, rencistów i osób pobierających świadczenie przedemerytalne albo zasiłek przedemerytalny w 2007 r.”

Art. 8. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 67 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Zamawiający może odstąpić od stosowania przepisów art. 27, art. 68 ust. 2, art. 139 w przypadku zamówień udzielanych na podstawie ust. 1 pkt 9.”;

2) w art. 138a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zamawiający prowadzący działalność, o której mowa w art. 132 ust. 1 pkt 1 i 3, nie stosują ustawy do udzielania zamówień sektorowych na dostawy energii elektrycznej, paliw gazowych lub ciepła oraz paliw do wytwarzania energii.”

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 63, poz. 322, Nr 106, poz. 622 i Nr 153, poz. 903, z 2012 r. poz. 1203 i 1448 oraz z 2013 r. poz. 700.

Art. 9. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2010 r. Nr 211, poz. 1384, z późn. zm.²⁰⁾) w art. 68a po ust. 14 dodaje się ust. 14a w brzmieniu:

„14a. Spółka akcyjna, o której mowa w ust. 14, może być stroną transakcji na giełdzie towarowej w celu dokonania rozliczeń transakcji zawartych przez członków giełdy lub w celu dokonania rozliczenia transakcji zawartych przez członków giełdy i spółkę prowadzącą giełdę realizowanych przy wykorzystaniu udostępnionych zdolności przesyłowych zarządzanych przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub operatora systemu przesyłowego gazowego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059 oraz z 2013 r. poz. 984).”.

Art. 10. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1190) w art. 24a w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zapasy obowiązkowe gazu ziemnego mogą być utrzymywane poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w instalacjach magazynowych przyłączonych do systemu gazowego, pod warunkiem, że:”.

Art. 11. 1. Umowy o przyłączenie źródeł do sieci zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, na podstawie których nie zrealizowano przyłączenia do sieci do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, należy dostosować do wymagań określonych w art. 7 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. W przypadku niedostosowania umów, o których mowa w ust. 1, do wymagań określonych w art. 7 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie określonym w ust. 1, stronie przysługuje prawo odstąpienia od umowy, chyba że niedostosowanie umowy nastąpiło z powodu okoliczności za które ta strona ponosi odpowiedzialność.

Art. 12. Odbiorca przemysłowy składa do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki oświadczenie, o którym mowa w art. 9a ust. 1a¹ ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki sporządza wykaz odbiorców przemysłowych, którzy złożyli to oświadczenie, i ogłasza ten wykaz w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 13. Operator systemu przesyłowego, operator systemu połączonego, operator systemu dystrybucyjnego oraz operator systemu magazynowania paliw gazowych zapewnią spełnienie kryteriów niezależności, o których mowa w art. 9d ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 14. 1. Właściciel sieci przesyłowej lub przedsiębiorstwo energetyczne, o których mowa w art. 9h¹ ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, są obowiązani wystąpić z wnioskiem o wydanie certyfikatu niezależności, o którym mowa w art. 9h¹ ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Pozostają w mocy decyzje o wyznaczeniu operatora systemu przesyłowego wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 15. Do dnia wyłonienia sprzedawcy z urzędu, podmiotem obowiązany do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji przyłączonej do sieci dystrybucyjnej, o którym mowa w art. 9v ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jest podmiot wykonujący zadania sprzedawcy z urzędu.

Art. 16. Przepisów art. 9u–9x ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do podmiotów, którym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy została udzielona koncesja lub wydana promesa koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej.

Art. 17. Operator systemu przesyłowego gazowego oraz operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego opracowują plan rozwoju sieci przesyłowej, o którym mowa w art. 16 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, po raz pierwszy, w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

²⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 131, poz. 763 i Nr 234, poz. 1391, z 2012 r. poz. 836 i 1385 oraz z 2013 r. poz. 433.

Art. 18. 1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki oraz wiceprezes Urzędu Regulacji Energetyki powołani na podstawie dotychczasowych przepisów pełnią swoją funkcję do czasu wyłonienia Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i wiceprezesa Urzędu Regulacji Energetyki w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru.

2. W terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, Prezes Rady Ministrów ogłosi konkurs na stanowisko Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Art. 19. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dyrektorzy oddziałów terenowych Urzędu Regulacji Energetyki stają się członkami służby cywilnej zajmującymi wyższe stanowiska w służbie cywilnej, a ich stosunek pracy przekształca się w umowę o pracę lub mianowanie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 227, poz. 1505, z późn. zm.²¹⁾) oraz ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.²²⁾).

Art. 20. Oddziały terenowe Urzędu Regulacji Energetyki utworzone na podstawie dotychczasowych przepisów wykonują zadania określone w tych przepisach do czasu utworzenia struktury terenowej Urzędu Regulacji Energetyki zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 21 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 21. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 6 ust. 4 oraz art. 9 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 8 oraz art. 9 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 22. 1. Przedsiębiorstwa energetyczne, będące w dniu 3 września 2009 r. właścicielami sieci przesyłowej, zachowują prawo do realizacji umów o świadczenie usług przesyłania paliw gazowych, zawartych przed tym dniem, do czasu ich wygaśnięcia, bez możliwości ich przedłużenia. Czynność prawna mająca na celu przedłużenie terminu obowiązywania tych umów jest nieważna.

2. Przedsiębiorstwa energetyczne informują Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o umowach, o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 23. Do umów o powierzenie wykonywania obowiązków operatora systemu przesyłowego gazowego albo operatora systemu połączonego gazowego, zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe, do czasu wygaśnięcia umów, o których mowa w art. 22 niniejszej ustawy.

Art. 24. Przepisów art. 4j ust. 3 i 3a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do umów zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 25. Obowiązek, o którym mowa w art. 49b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem paliwami gazowymi realizuje od dnia:

- 1) wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2013 r. – w ilości nie mniejszej niż 30% gazu ziemnego wysokometanowego wprowadzonego do sieci przesyłowej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 2) 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. – w ilości nie mniejszej niż 40% gazu ziemnego wysokometanowego wprowadzonego do sieci przesyłowej;
- 3) 1 stycznia 2015 r. – w ilości nie mniejszej niż 55% gazu ziemnego wysokometanowego wprowadzonego do sieci przesyłowej.

Art. 26. Gwarancja pochodzenia, o której mowa w art. 11g ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, może zostać wydana dla energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

²¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1706, z 2011 r. Nr 82, poz. 451, Nr 185, poz. 1092 i Nr 201, poz. 1183 oraz z 2012 r. poz. 1544.

²²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 217, poz. 1587 i Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, Nr 89, poz. 589, Nr 176, poz. 1239, Nr 181, poz. 1288 i Nr 225, poz. 1672, z 2008 r. Nr 93, poz. 586, Nr 116, poz. 740, Nr 223, poz. 1460 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 56, poz. 458, Nr 58, poz. 485, Nr 98, poz. 817, Nr 99, poz. 825, Nr 115, poz. 958, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1704, z 2010 r. Nr 105, poz. 655, Nr 135, poz. 912, Nr 182, poz. 1228, Nr 224, poz. 1459, Nr 249, poz. 1655 i Nr 254, poz. 1700, z 2011 r. Nr 36, poz. 181, Nr 63, poz. 322, Nr 80, poz. 432, Nr 144, poz. 855, Nr 149, poz. 887 i Nr 232, poz. 1378, z 2012 r. poz. 908 i 1110 oraz z 2013 r. poz. 2, 675 i 896.

Art. 27. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki obliczy i ogłosi po raz pierwszy, do dnia 30 września 2013 r., średnią cenę energii elektrycznej dla odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. d ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, na potrzeby ustalania dodatku energetycznego.

Art. 28. Dodatek energetyczny przysługuje odbiorcy wrażliwemu energii elektrycznej od dnia 1 stycznia 2014 r.

Art. 29. Minister właściwy do spraw gospodarki ogłosi, po raz pierwszy do dnia 30 listopada 2013 r., w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wysokość dodatku energetycznego obowiązującą od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 30 kwietnia 2014 r.

Art. 30. 1. Zakres obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectwa pochodzenia lub uiszczenia opłaty zastępczej, o którym mowa w art. 9a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dla odbiorcy przemysłowego, o którym mowa w art. 9a ust. 1a pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, określa się w 2013 r. na poziomie 12%.

2. Zakres, o którym mowa w ust. 1, określa minimalny udział ilościowy sumy energii elektrycznej wynikającej z uzyskanych i umorzonych świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9e ust. 1 lub w art. 9o ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, lub z uiszczonych opłat zastępczej, w ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 31. 1. Zakres obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectwa pochodzenia z kogeneracji lub uiszczenia opłaty zastępczej, o którym mowa w art. 9a ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dla odbiorcy przemysłowego, o którym mowa w art. 9a ust. 1a pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, określa się w 2013 r. na poziomie 0,9%.

2. Zakres, o którym mowa w ust. 1, określa minimalny udział ilościowy sumy energii elektrycznej wynikającej z uzyskanych i umorzonych świadectw pochodzenia z kogeneracji lub z uiszczonych opłat zastępczej w ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 32. Przepisy art. 9a ust. 1a³ ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się od dnia ogłoszenia pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej przewidzianej w niniejszej ustawie ze wspólnym rynkiem.

Art. 33. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na dodatki energetyczne wynosi w:

- 1) 2014 r. – 114 799 948,41 PLN;
- 2) 2015 r. – 118 817 946,60 PLN;
- 3) 2016 r. – 122 976 574,73 PLN;
- 4) 2017 r. – 127 280 754,84 PLN;
- 5) 2018 r. – 131 608 300,50 PLN;
- 6) 2019 r. – 136 082 982,71 PLN;
- 7) 2020 r. – 140 709 804,12 PLN;
- 8) 2021 r. – 145 493 937,46 PLN;
- 9) 2022 r. – 150 440 731,33 PLN;
- 10) 2023 r. – 155 555 716,90 PLN.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadku gdy wykorzystanie środków w pierwszym półroczu roku budżetowego wyniesie więcej niż 60% środków, o których mowa w ust. 1, wysokość wskaźnika procentowego ulega obniżeniu w drugiej połowie tego roku budżetowego zgodnie z ust. 4.

4. Poziom obniżenia wskaźnika procentowego, o którym mowa w ust. 3, oblicza się jako połowę różnicy między faktycznym wykorzystaniem środków, wyrażonym w procentach, w pierwszym półroczu roku budżetowego, a wielkością 60%.

5. Jeżeli poziom wskaźnika procentowego, o którym mowa w ust. 3, ulegnie obniżeniu, minister właściwy do spraw gospodarki ogłosi, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wysokość dodatku energetycznego.

6. W roku budżetowym następującym po roku, w którym limit wydatków, o którym mowa w ust. 1, został przekroczony, kwotę dotacji obniża się o różnicę między kwotą faktycznie wydatkową, a przewidzianą na dany rok zgodnie z ust. 1.

Art. 34. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 4e¹ ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, który wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 44 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*